

İçer-dışer bir TC ve Kobanê

Kobanê direnişeri ile birlikte TC, Kürt ulusal sorununa yaklaşımını bir kez daha özetlemiş ve tüm gayesini açık biçimde ortaya koymuştur.

Emperyalizmin bölgesel politikaları ile semirtilen IŞİD'in Kobanê'ye dönük saldırısı ve TC'nin bu durum karşısındaki

tavrı, yürütölen "çözüm" sürecinin nasıl bir şamara döndüğünü ortaya koydu/koyuyor. Kobanê ile birlikte ciddi bir krize dönüşen "çözüm" süreci yapılan kimi açıklamalarla devam ettirilmeye çalışılsa da, kolay bir şekilde rayına oturmağa benzemiyor.

Analiz 08

Kürt meselesinde egemenlerin şizofrenisi

TC'nin elini kolunu Kürt meselesinde sadece faşist politik tutumu bağlamamaktadır. Bölge ve özellikle Suriye politikasında başına aldığı bir dizi bela da onun Kürt politikasını dizginlemektedir.

Öngördüğü Sünni egemenlik ve ittifak politikasında Sünni Arap siyasi çizgisinin IŞİD'de vücut bul-

ması ve bu çizginin kolay uslanır olmaması ve Kürtlerle oluşturduğu çatışma ve çelişkiler TC için yönetilir olmaktan hızla uzaklaşmaktadır. Esas hedeften her geçen gün daha fazla uzaklaşmakta ve bu durum da TC'nin gözünün bağlanmasına, elinin tutmamasına neden olmaktadır.

Analiz 09

özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 11

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

30 Ekim-5 Kasım 2014

Özgür Gelecek'ten

**Ana gündemimiz Kobanê!
Hala manidar?!**

Merhaba,

Bu sayımızda ana gündemimiz Kobanê oldu elbette. Başta Kobanê'de savaşırken şehit düşen gazeteci Hakan Çelik (Rîzgar Rezan), Vahap, Selahattin olmak üzere birçok savaşçının (IŞİD'e karşı verdiği mücadelede ölümsüzleşmeye devam etmesi bile, savaşın çetinliğini ve yakıcılığını sayfalarımıza yansıtmamız için bir nedendir...

Diğer yandan İstanbul-Validebağ'da yaşam alanına sahip çıkan halktan PTT önünde süren direnişe, İran'da te-cavüzcüsünü öldürdüğü için idam edilen Reyhaneh Jabbari için yapılan eylemlerden Yeni Demokrat Kadın'ın 2. Buluşması'na kadar birçok konuya yer verdik bu sayımızda. Pirsûs muhabirimizin ve bölgeye giden okurlarımızın aktarımlarının da ilgi çekeceğini düşünüyoruz.

Emekçinin Gündemi

Kampanya çalışmalarımıza...

Sayfa 05

Gündem

Devrimci çizgide ısrar!

Sayfa 03

Kobanê Serhildanlarının ardından tartışılmaya başlanan ve T. Kürdistanı başta olmak üzere birçok bölgede fiili olarak hayata geçirilmeye çalışılan "Yeni Güvenlik Paketi" için Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan, "Vandallara prim vermeyeceklerini" söyleyerek "Terörist değilsen çıkar o maskeyi" dedi.

Terörist değilseniz...

Gezi İsyanı'ndan bu yana halka yönelik çapulcu, vandal, terörist vb. isimler takarak; toplumsal muhalefeti aşağılamaya çalışan ve "maskeyi" takıntı haline getiren Erdoğan ve şurekası, bu kelime dağarcıklarına Kobanê ile "şımarık", Validebağ ile de "azgın" hakaretlerini ekledi. Buna rağmen Gezi'den Kobanê'ye, Erzurum'da konutzedelerin isyanına kadar her yerde halk saldırılara karşı maskelerle çıkmaya devam ediyor.

Kobanê'de TC destekli (IŞİD) saldırıları sürerken, ülke içerisinde de Kobanê İsyanı'na karşı bir paket dolusu "güvenlik yasası" ile önlem alınmaya çalışılmaktadır. Ancak bu "önlemleri", halkın isyanını engellemek şöyle dursun, pervasızlıkları ve saldırganlıkları nedeniyle çeşitli alanlara sıçramasına sebep olmaktadır.

Bu güvenlik yasaları ile "tam yetkili katil"e dönüştürölen kolluk kuvvetlerinin; İstanbul-Validebağ'da yaşam alanına göz dikenlere karşı nöbet tutanlardan Erzurum'da konutzedelerin isyanına yönelik gazlı-coplu saldırısı; AKP'nin ekonomik-siyasi krizinin derinleştiğini göstermektedir.

Biz de Erdoğan gibi "Terörist değilseniz, bırakın bu saldırıları" demek isterdik ama düzenleri bu polis terörü üzerine kurulu olduğu için bunu yapmayacaklarını biliyoruz. Onların terörüne karşı verilecek en yerinde cevap; Kobanê'den Validebağ'a direnişin her cephesinde dayanışmayı büyötmek olmalıdır!

Validebağ'da nöbet sürüyor

"Teröristtik, vandaldık, çapulcuyduk şimdi 'azgın' olduk!"

Yaşamın İçinden 02

İşçi kardeşlerim, "hiçbir şeyden korkmayın"!

Emek 04

"Mükemmeliyet ve erk"ten arınmış bir çalışma için 2. Kadın Buluşması

Kadın 07

Kobanê sınırında birkaç gün...

Kobanê 13

“Teröristtik, Vandaldık, Çapulcuyduk şimdi ‘azgın’ olduk”

Üsküdar Validebağ Korusu sermayenin tehdidi altında. Beton yığınları arasında neredeyse tek nefes alınacak alan olan Korudaki ağaçları keserek yerine cami yapmaya çalışıyorlar. Mahalle halkı ise, doğa tahribatına izin vermeyeceğini ve ağaçları kestirmeyeceklerini belirterek nöbete başlamış durumda. İlk başlarda olayın bu kadar sahiplenileceğini tahmin etmeyen firma, nasıl olsa vazgeçerler düşüncesi ile birkaç gün inşaata ara verdi. Koruyu yalnız bırakmayan mahalle sakinleri ise bir taraftan eylemlerini sürdürürken diğer taraftan da dava açarak hukuk mücadelesini sürdürdü. Açılan davada ise, İstanbul 7. Daire Mahkemesi'nden yürütmeyi durdurma kararı çıktı. Karara rağmen polis, kordada nöbet tutan insanları darp edip uzaklaştırdı ve inşaat tekrar başladı. Bu gelişme karşısında dayanışma içerisinde hareket eden mahalle sakinleri iş makinelerini bölgeden uzaklaştırarak tekrar nöbete koyuldular.

Bizler de Validebağ Korusu'na gidecek direnişçilerden dinledik süreci.

Bizi ilk olarak, denizin hırçınlığına, güneşin batışına ve doğuşuna, İstanbul'da Validebağ Korusu'na yolu düşen insanların derdine, sevincine, üzüntüsüne şahitlik etmiş asırlık çınar ağaçları karşıladı. Şimdi de ev sahipliği ettiği insanların egemenlere karşı yürüttüğü

mücadeleye şahitlik ediyorlar. Tabii bir de mahallede OHAL havası yaratan polis karşıladı bizi.

“Bu hükümet Gezi'den hiç ders almamış”

Direnişin başından itibaren sürece dahil olan Validebağ gönüllüsü **Agri Belgin** ile sohbet ettik.

- Sürecin başından itibaren burada olduğunuzu duyduk, bize biraz buradaki direnişi anlatabilir misiniz?

Agri Belgin; Burada bulunan site sakinleri en başta başlatılan imza kampanyasıyla göstermişlerdir dayanışma içerisinde olduklarını. Burada bulunan herkes mahalle sakini değil, elbette çeşitli kitle örgütleri ve çevre dernekleri de desteğe geliyor. Ayrıca bildirmek isterim ki; burada olayların başından beri en önde tıpkı Gezi İsyanı'nda olduğu

Doğuracağımız çocuktan tutun da yaşam alanlarımıza kadar el uzatan devlet karşısında evde oturmamız ve sessiz kalmamız beklenebilir. Bakınız Belediye Başkanı Hilmi Türkmen tarafından şimdi de ‘azgın’ ilan edildik.

gibi kadınlar var. Emekleri ve direngilikleriyle dayanışmanın temelini oluşturdular/oluşturuyorlar.

Burada yaşayan insanlara bakınız; hepsinin durumu iyi yani orta halli ve şimdiye kadar bir eyleme katılmışlıkları da yok. Fakat bu insanlar eyleme zorla itiliyorlar ve başka bir çare bırakılmıyor insanlara. Bunu yapan ve yaratan da devlettir, polistir ve Üsküdar Belediye Başkanı Hilmi Türkmen'dir.

- Belediye Başkanı ile ilgili olan kısmını biraz açabilir misiniz?

- Konuşmalarında burada yaşam alanları için direnen insanlara “Fazla tolerans gösterildiği için azıyorlar” gibi cümleler sarf etmekte. Biz değil kendisi “azmıştır”. Eğer azmasaydı buraya polisi, TOMA'yı, zabıtayı göndermezdi. Bir hukukçu olarak kendisine hatırlatıyorum, insanların herhangi bir olayı protesto etme hakkı vardır. Biz burada demokratik tepkimizi dile getirmeye çalışıyoruz.

Onlarsa bu eylemi baskıyla, zorbalıkla yok etmeye ve geriletmeye çalışıyorlar. Biz diyoruz ki baskıyla bir yere kadar götürebilirsiniz ama bir noktada tıpkı Gezi olayları gibi patlak verecektir. Yani Gezi'den bu hükümet hiç ders almamış. Biz burada eylemlerimize devam edeceğiz, o pis ellerini buradan çekene kadar.

Direnişçi kadınlardan Çavbella marşı

Belgin ile olan sohbetimizin ardından, TOMA'nın önünde oturma eylemi yaparken Çavbella marşını okuyan kadın-

lara takıldı gözümüz. TOMA'nın önünde kalkan olmuş bu kadınlarla da sohbet ettik.

Dayanışma ruhuyla hareket ettiklerini vurgulayan kadınların hepsinin o kadar çok anlatacak şeyi var ki kısacık röportaja sığdırılacak gibi değil.

Bu ülkede devrim olacaksa onu da kadınların yapacağını vurgulayan ve ismini vermek istemeyen bir kadın arkadaşımız başlıyor kamerayı görünce anlatmaya.

“Her şeyi kendi tekelinde gören devlete karşıyız!”

“Burada kadın dayanışmasının ve mücadeleden elimizden geldiğince en iyisini yapmaya çalışıyoruz. Bunu biz en iyi şekilde yapmak zorundayız çünkü bizim sadece alanlarımıza değil yatak odalarımıza kadar el uzatan bir devlet var karşımızda. Her şeyi kendi tekelinde gören ve her alanı rant alanına çevirmeye çalışan devlete karşıyız buradayız.”

Doğuracağımız çocuktan tutun da yaşam alanlarımıza kadar el uzatan devlet karşısında evde oturmamız ve sessiz kalmamız beklenebilir. Bakınız Belediye Başkanı Hilmi Türkmen tarafından şimdi de ‘azgın’ ilan edildik. Bu ülkede zaten direnenler, teröristti, Vandal oldu, çapulcu oldu şimdi de azdı. Devlet dili, devlet üslubu hiçbir zaman hakareti ve aşağılamayı elden bırakmıyor. Varsa cesaretleri gelsinler, biz buradayız.”

Validebağ'da talana geçit yok

Günlerdir özellikle burjuva medyada ifade edilen ve hala devam eden kimi haberler bölge halkı tarafından tepkiyle karşılanmaktadır. “Validebağ Korusu'nun talan edilmesine karşı çıkan bölge halkı ve forumlar 26 Ekim Pazar günü bir yürüyüş gerçekleştirerek Validebağ'a sahip çıkacağını bir kez daha dile getirdi.

Koşuyol'da bir araya gelen kitle Saat 14.00'de Acıbadem Dörtüyle Koşuyol ışıklarda bir araya gelerek bir yürüyüş gerçekleştirdi. İnşaat alanına gelen kitle burada bir basın açıklaması gerçekleştirerek nöbetin devam edeceğini vurguladı. Burada kitle adına açıklama yapan Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden Prof.Dr. İbrahim Kaboğlu, Mimarlar Odası Başkanı Eyüp Muhcu, AKP iktidarının tüm sosyal alanları talan ettiğine dikkat çekti.

Enerji Bakanın'dan fetvalar; “Kesilen ağaçları kayıp olarak görmüyoruz”

Enerji Bakanı **Taner Yıldız**, Soma'nın Yırca köyünde Kolin Grubu'na termik santral yapımı için acele kamulaştırılan arazideki izinsiz zeytinlik kıyımını “bir kayıp olarak görmediklerini” söyledi. AKP'ye kan taşıyan Kolin Grubu'nun özel güvenlik görevlileri zeytinliklerde köylüleri darp etmiş, kelepçelemişti. Üçüncü havalimanını da yapacak konsorsiyum içinde yer alan Kolin Grubu, köylüleri darp etmekten kelepçe takmaya kadar varan uygulamalarda bulunurken, “100-200 ağaç Türkiye'ye engel olamaz” sözleriyle Yıldız pervasızca konuşmayı elden bırakmıyor. Zeytinliklerin kendi iktidarları döneminde 91 milyon adetten 162 milyon adete çıkarıldığını öne süren Yıldız, ağaçları da Türkiye'nin gelişmesine engel olmakla suçladı.

Yırca'da şu zamana kadar acele kamulaştırma süreci tamamlanmamasına, köylüler topraklarının karşılığını alma-

masına rağmen 1000'den fazla ağaç kesildi. Köylülerin idari mahkemede açtığı dava sürüyor. Arazinin termik santral yapımı için imar izni ise yok, imar ruhsatında bölge zeytinlik olarak geçiyor.

Soma'da köylüler darp edildi
H. Merkezi:
Manisa'nın Soma ilçesi Yırca Mahallesi'nde Soma

Kolin Termik Santrali'nin yapımı için zeytinlik alanlara dozerlerle girerek ağaç kesimi yapan şirket görevlileri ile zeytinliklere sahip çıkan köylüler arasında arbede çıktı. Çıkan arbedede şirket görevlileri 11 köylüyü kelepçeledi; jandarma tarafından alınan ve hastaneye götürülen köylüler darp raporu olarak şikayetçi oldular.

Katliamcılar, soyguncular, hırsızlar, vurguncular, yağma ve talancılar şebekesine karşı DEVRİMCİ ÇİZGİDE ISRAR!

Geride bıraktığımız haftada içinde Kobanê Serhildanı vesilesiyle bir “90'lara dönüş” tartışması yaşandı! “90'lara dönüş” kavramı esas olarak, 1990'lı yıllarda TC faşizminin başta Kürt ulusu olmak üzere, Türkiye'deki ilerici, yurtsever, devrimci ve komünistlere uyguladığı karşı-devrimci saldırganlığı ve terörü ifade etmek üzere; hem hükümet çevrelerinde ve hem de ilerici ve demokrat çevrelerde kullanıldı. Bu kavram üzerinden yaşananlara gönderme yapıldı ve tartışıldı.

Kavrama her kesimin kendi sınıf çıkarları açısından farklı bir anlam yüklediğini ifade etmemiz gerekir. Hükümet bir yandan kitle hareketine yönelik azgınca saldırırken, diğer yandan da 90'ların faili belli cinayetlerini hatırlatmış ve adeta “aba altından sopa” göstermiştir. Ama bu işte bir “tuhafılgın” olduğunu da söylemek gerekir. Çünkü bu laflar edilirken sokakta onlarca insan bizzat devlet eliyle katledilmemiş, yüzlercesi ise yaralanmamış gibi davranılmıştır. Ve halen de bu tavır devam ettirilmektedir. Adeta son ayların moda deyimiyle ifade edecek olursak, “havuz medyası” tarafından bir “algı operasyonu” yapılmaktadır!

Demokrat ve ilericilerin bu gerçeğin ayırıcılığına olması gerekir. Faşizm her türlü kitle iletişim aracını kullanarak, psikolojik savaş yürütmekte ve esas olarak kitlelerin devrimci eylemine saldırılmaktadır. Kitlelere “sokağa çıkmayın” demektir. Çıkarsanız ve devrimci bir direniş içinde olursanız, tıpkı “90'lardaki gibi yaparım” demektir. Asıl hedefte olan direniştir, kitle hareketidir. Faşizm bir yandan kitle hareketine ve topluma yönelik propaganda araçlarıyla 90'lara dönüş umacısı altında saldırırken, diğer yandan asli görevini elden bırakmamakta, onlarca insanı resmi ve sivil uşakları aracılığıyla katletmekten, yüzlercesini gözaltına alıp tutuklamakta vazgeçmemektedir.

Faşizm günümüz Türkiye'sinde Gezi'den beridir (onun artık “hiç bir şey

eskisi gibi olmayacak” söylemine uygun olarak) **en etkili muhalefetin sokakta olduğunu** gördüğü için; bir yandan fiili olarak tıpkı 90'larda olduğu gibi, (belki biçimde değil ama özde aynı) katliamcılığa devam etmekte; öte yandan ise “yeni Türkiye” adı altında her şeyin değiştiğini ve daha iyi bir Türkiye'de yaşadığımızı propaganda ederek, sokaklara çıkanları, haklarını arayanları ya da en demokratik haklarından biri olan protesto etme hakkını kullananları vandallıklarla, dış güçlerin ve lobilerin maşası olmakla suçlamaktadır. Bu durum da gösteriyor ki; işçi sınıfı ve halk kitleleri hakim sınıflar nezdinde her daim sınıfsal çıkarlarını tehdit eden “makul şüpheli”ler olarak görülmekte, devletin bütün mesaisi bu “olağan şüphelilere” harcanmaktadır.

Öte yandan şu çok önemli gerçeğin de altını çizmemiz gerekir. “90'lı yılları dönüyoruz” tartışmasıyla, TC faşizminin uygulanmış olduğu faşist terör ifade edilirken, uygulanan bu faşist terörün karşısında gösterilen devrimci mücadele gözardı edilmektedir. Bu tutum faşizmin terörünü mahkum ederken, onun hedeflediği işçi sınıfı ve halkın devrimci eylemine ve öncülerine yönelik saldırısının yok sayılması anlamına da gelmektedir. Bu ayrıntıya dikkat etmek gerekir.

Çünkü bizler biliyoruz ki, 90'lı yıllarda sadece faşizmin katliamları, karşı-devrimci terörü yoktu. Aynı zamanda hem ulusal hareketin hem de devrimci ve komünist hareketin yürüttüğü silahlı devrimci mücadele vardı.

Bugün “dönemin ruhuna” uygun olarak, hem devlet hem de ilerici güçlerin bir kısmı açısından bu gerçeğin üstü örtülmektedir. Devrimci söylem, kitlelerin devrimci eylemi hedefe konulmakta, sokaklara çıkanlar kamu düzenini bozanlar olarak yaftalanıp katli vaciptir fermanı çıkarılmaktadır. Bu açıdan devlet devletliğini yapmaktadır. Dün “*fişkiyeyi ve canım seramikleri kıran çapulcular*”dan, bugün

Gerçekler bir kez daha teyit edilmiştir. Türkiye'de devlet aygıtı denilen kurumun, her türlü yolsuzluğun, rüşvetin, çalıp çırpmanın ve kayırmacılığın yapıldığı bir kurum işlevi gördüğü; bunlar açığa çıktığında ise üzerini kapatmanın bir aracı olarak kullanıldığı bir kez daha ortaya çıkmıştır.

“otobüsleri yakanlar ve kamu malına zarar veren vandallar”a uzanan ve gayet çapsiz bir faşist söylem eşliğinde (her zaman olduğu gibi) kitlelerin devrimci eylemine saldırması, her türlü terörü uygulayıp katletmesinin “*anlaşılmaz*” bir yanı vardır! Faşist devlet sınıfsal refleksini göstermektedir.

Dolayısıyla 90'lı yıllardan bu yana devletin özünde bir değişiklik olmamıştır. Bir değişiklikten bahsedilecekse eğer, “kadife eldiven” değişmiş, laik soslu Kemalist faşistlerin yerine, İslam soslu faşistler gelmiştir.

Devlet mirasını sahiplenmektedir. Açık açık 90'lar söylemi adı altında katliam tehditleri savurmakta, kitle hareketine karşı adeta şantaj yapmaktadır. Bu pratik duruş karşısında yapılması gereken, 90'lara dönüş söylemi adı altında ifade edilen “karanlık günlere” dikkat çekmek değil; bu yıllarda gösterilen devrimci direnişi ön plana çıkarmaktır.

Faşizmde ve devrimci direnişte süreklilik esastır!

“90'lara dönüş” söyleminin arka planında faşizmin karşı-devrimci terörüne karşı çıkmak varken, aynı zamanda şu an içinde yaşadığımız andaki faşist teröre de karşı çıkmak gerekir. 90'lardaki devlet ile günümüzdeki devlet arasında özde bir fark yoktur. Devlet o zaman da katletmenin, çalıp çırpmanın ve üstünü örtmenin bir aracıydı, şimdi de öyle. Geçmişte devlet işçi sınıfı ve halkı sömürmenin, başta Kürt ulusu olmak üzere ezilen milliyet ve mezhepleri yok saymanın adıydı, şimdi de öyle. Değişen sadece devlet iktidarını kullananlardır. Katliamcı ve soyguncu düzen değil, katiller ve hırsızlar değişti! Kadife eldiveni rengi yeşil oldu!

Bu durumu her fırsatta tecrübe eder olduk. Nitekim faşizmin kitlelerin devrimci eylemine yönelik azgın saldırısında 90'ların serhildanlarından, Gezi'ye ve Kobane Serhildanı'na kadar benzer refleksler vardır. Yine bir dönemin Başbakanı ve Cumhurbaşkanı S.

Demirel'in “*bana sağcılar cinayet işliyor dedirtemezsiniz*”den, T. Erdoğan'ın uzunca bir süre IŞ(İD)'e yönelik olumsuz bir cümle kurmaması arasında anlayış olarak bir fark bulunmamaktadır. Bu konuda da bir devamlılık söz konusudur.

S. Demirel'in “*devlette devamlılık esastır*” söyleminde ifade ettiği bu tutarlılık, kendisini sadece faşist katillerin üzerine toz kondurulmayıp kollanmasında değil aynı zamanda, hırsızların, rüşvetçilerin aklanıp, paklanmasında da göstermektedir. Nitekim geçtiğimiz hafta 17- 25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonlarının üzeri, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nın takipsizlik kararıyla örtüldü. Halkımızın “*çalacaksın büyük çalacaksın ki paçayı sıyrasın*” sözü bir kez daha gerçek oldu! “Bağımsız Türk yargısı” dosyayı kapattı. Üstelik bu kararlar birlikte, onca kanıtla, açığa çıkan ayak-kabı kutularına, telefon dinleme tapelelerine ve izleme kayıtlarına rağmen rüşvet ve yolsuzluk yaptıkları ortada olanların, mağdur olduklarını söyleyerek devletten (yani halkın vergilerinden) tazminat alabilecekleri açıklandı. Diğer bir ifadeyle halkımızın rüşvet aldıkları, yolsuzluk yaptıkları son derece açık olanlara, bunun için para vermesi durumu ortaya çıkmış durumdadır.

Bu kararın son derece yerinde bir karar olduğunu ifade etmek gerekir. Gerçekler bir kez daha teyit edilmiştir. Türkiye'de devlet aygıtı denilen kurumun, her türlü yolsuzluğun, rüşvetin, çalıp çırpmanın ve kayırmacılığın yapıldığı bir kurum işlevi gördüğü; bunlar açığa çıktığında ise üzerini kapatmanın bir aracı olarak kullanıldığı bir kez daha ortaya çıkmıştır. Tabii bir de bu düzene itiraz edenlerin, yolsuzluk ve rüşvetin sadece ahlaki bir dejenerasyon değil suç olduğunu ve cezalandırılması gerektiğini söyleyenlere “misliyle karşılığının verilmesi”nin! Deyim yerindeyse bir kez daha “bağımsız Türk yargısı”nın kararıyla “*köyde köpekler sahnıma, taşların bağlanma*” durumu söz konusudur. Anlaşılan bağlanma işi yetmemiş olacak ki köpeklerin tasmalarının tamamen bırakılması hedeflenmektedir. “*İç Güvenlik Reformu*” adıyla hazırlanan yasayla birlikte faşizm daha da koyulaştırılıyor.

Bu kararlarla birlikte TC devletinin Türk hakim sınıflarının emrinde tam bir katliamcılar, soyguncular, hırsızlar, yağma ve talancılar şebekesi olarak örgütlendiği tescil edilmiştir. Bu şebeke aynı zamanda emperyalizmin bölgedeki maşalığını yapmaktadır. İşte son olarak Kobanê Direnişi ve ABD emperyalizminin bu direnişten rol çalma hesapları içinde kotardığı “yardım” karşısında TC'nin içine düştüğü durum ortadadır. Faşizmin temsilcilerinin “*eeeyyy*” naraları burada yoktur. U dönüşleri alay konusu olmuş, bir telefonla hizaya gelmişlerdir. Velhasıl kelam TC devletinin başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalizmin bölgede jandarmalığını yaptığı, kendi başına oyun kurucu olmadığı bir kez daha açığa çıkmıştır.

Soma'daki madenciler iş bıraktı

H. Merkezi: 13 Mayıs 2014'te 301+ maden işçisinin yaşamını yitirmesine neden olan katliamın meydana geldiği Eyzek Kömür Ocağı ile Işıklar ve Atabacası maden ocaklarını işleten Soma Kömür İşletmeleri A.Ş. katliamının ardından tüm faaliyetini durdurdu. Daha sonra şirketin sadece Işıklar Maden Ocağı'nda, 4'üncü ayakta 30 metrelik bir bölümünde kömür çıkarmasına izin verildi. Bu bölümdeki kömürün çıkartılmasının da tamamlanmasıyla şirket, gerekli izinleri almaması nedeniyle faaliyetini durdurdu. İzmir'deki Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Müdürlüğü'nde görevli müfettişlerin 13 Ekim Pazartesi günü saat 22:30'a kadar süren incelemeleri sonrası olumlu karar çıkması nedeniyle maden işçileri tekrar 15 Ekim Çarşamba günü iş başı yaptı.

Üç vardiyada çalışan maden işçileri, işe başlamaları halinde ödenecek ücretlerinin hesaplarına yatırılmadığı gerekçesiyle 23 Ekim gecesi saat 01.00'de iş bıraktı. İşçiler yaptıkları açıklamada "Maaş bordolarına baktığımızda madene inmemiş arkadaşlarımızla maaşlarımız arasında bir fark göremedik. Eğer inersektir ekstra ücret alacağımız söylenmişti. Ama maaşlarımızda bunu göremedik. Bu nedenle iş bırakma kararı aldık" dedi.

Tikveşli işçileri TİS için sokağa çıktı

H. Merkezi: Lüleburgaz'da DİSK'e bağlı Gıda-İş üyesi Danone Tikveşli fabrikası işçileri toplu sözleşme taleplerinin kabul edilmemesi üzerine fabrika önünde ve ilçe meydanında eylem yaptı.

Gıda-İş Sendikası'na üye olan işçilere DİSK ve KESK'e bağlı sendikalar destek verdi.

Sendika Genel Sekreteri **Seyit Aslan** eylemde yaptığı açıklamada, "Danone Tikveşli fabrikasında kadrolu ve taşeron çalışan işçiler, daha iyi bir ücret ve çalışma koşulları için örgütlendi. Danone'nin üretim yaptığı her ülkede işçiler, Toplu İş Sözleşmeli olarak çalışıyor. Ancak buradaki fabrika sendikahı işçi çalıştırmak istemiyor" dedi.

İşçi kardeşlerim "hiçbir şeyden korkmayın"

İstanbul: Haftalardır alacakları ödenmediği için Sirkeci'deki PTT binasının önünde oturma eylemi yapan inşaat işçileri "emeklerinin karşılığı" verilene kadar eylemlerine devam edeceklerini söylediler.

Alacakları verilmediği için aylardır mücadele yürüten işçiler, memleketlerinden gelip ailelerini geçindirme mücadelesi verirken "artık yeter" diyerek, bütün inşaat işçilerinin başlarına gelen "alacaklarını alamama" haline son vermek için mücadeleye başladılar.

Gelinen durumda evlerine dönmeyeceklerini belirten işçiler, uzun süredir boş bir dükkânda strafolar üzerinde yattıklarını, elbiselerinin aylardır yıkanmadığını ve bir işçinin, memleketi olan Wan'da okula giden çocuklarının okul kıyafetleri olmadığı için okuldan gönderildiklerini anlatarak "işte biz bu sistem yüzünden" burada direniyoruz dediler.

İnşaat işçileri ile gelinen süreci, taşeron firma ve postane yöneticilerinin yaptıkları iddia edilen usulsüzlüğü konuştuk. İşçilerden Şahin Karaçelik ile röportaj gerçekleştirdik.

- Verdığınız mücadelede gelişen aşamayı anlatır mısınız?

- Şahin Karaçelik: Gelinen aşamada üç kişi kaldık. Birçok arkadaş yapılan baskı sonucu korktu. Tabii geçinmelerini sağlamak için çalışmak zorunda olanlar da oldu. Savcılık, Valilik, BİMER, İşkur ve SGK'ya başvurduk. Buralara 5 veya 6 defa gitmemize rağmen dosyalarımız zorla alındı. En son bayramdan bir gün önce Vali'nin yanına gittik. Vali bir şey yapamayacağını söyleyince, biz de Postane önünde direnişe başladık. Sesimizi duyurmak için, görünür olmak için direnişe başladık.

Direnişe başlamamızdan birkaç gün sonra PTT Başmüdürlüğü bizi çağırdı. Bizi tanımayanlar, "bize zaman tanıyın" demeye başladı. "Şirketin içeride teminatları var. Hak edişleri var. Bize zaman tanıyın, sizin işinizi halledeceğiz" diyerek çözüm bulmaya çalıştı.

Direnişimiz ile etekleri tutuşan pat-

ronlar; hak edişin 20 bin olduğunu ve bunu alıp eylemimizi bitirmemizi istediler. Tabii kabul etmedik, hakkımızın tamamının verilmesini istedik. Bize "bu ayın sonuna kadar bekleyin" dediler. Bekleyip göreceğiz. Kaybedecek bir şeyimiz kalmadı. En son burada benzin döküp yakacağız kendimizi.

- Bu ayın sonlarına doğru mağduriyetinizin giderileceğini söylüyorlar. Bunu nasıl yapacaklar?

- Net bir şey yok ama çözeceklerini söylüyorlar. Tabii bir yandan da ellerinde olmayan bir durum olarak görüyorlar. "Taşeron firma ile çözülmesi gerekir" diyorlar. Onların da kendilerine ait kanunlarının olduğu ve kendilerini sıkıştırdıklarını söylüyorlar. Madem öyle diyoruz! Bizimle muhatap olsun taşeron firma. Emegimizi çaldıkları için bunu da yapmıyorlar. Üstüne postane yönetimine de "onlarla ilgilenmeyin" diyorlar.

- Yani taşeron firma emeğini karşılığını vermiyorken, çaldığınız kapıları da kapatmak için baskı uyguluyor.

- Evet, bir şekilde bunlar bıkar gider üzerinden düşünüyorlar, bıktırma politikaları uygulayarak. Zaten sigortalarımız yatırılmamış. Yaşadığımız koşullar da belli. Yaşam koşullarımızdan dolayı bir davamız var zaten. PTT Başmüdürlüğü de bize "bekleyin" dedi.

Biz de PTT Başmüdürlüğüne "yaşanan bir hukuksuzluk var. Ve muhatap olarak görmüyorlar bizi. Şantiyeye girişimiz yasak. Bizi içeriye almıyorlar" dedik. Tabii PTT Başmüdürlüğü oylama politikası uyguluyor açık bir şekilde.

- 23 Ekim'de burada 174. yıl kokteyli vardı. Ve siz o koktey-

lin, "biz burada emeğimiz gasp edilmişken gerçekleştiremeyeceksiniz" diyerek tek tek "balonlarını" patlattınız! Bundan sonraki tutumları nasıl oldu?

- Bize bir gün öncesinde gelip "Yarın eylem yapmayın. Misafirlerimiz gelecek ve içeride şirketin hak ettiği 20 bin lira var. İsterseniz onu verelim" dediler. Biz de emeğimizin karşılığını tam almadan hiçbir yere gitmeyeceğimizi söyledik. "Bize bir gün izin verin" demeye başladılar. Biz de ailelerimiz mağdurken, çocuklarımız okula gidemezken ve biz burada kan ağlarken size eğlence yaptırılmayız, ayrılmayız dedik.

- Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

- 22 yıldır inşaat işçisi olarak çalışıyorum. Ve 22 yıldır bu sorunlar ile boğuşuyorum.

Bir inşaat işçisi desin ki "ben emeğimin karşılığını zamanında alıyorum." İmkânsız bir şey! Bir defa patron şunu düşünür "Ben en ucuza nasıl çalıştırırım, en geç nasıl veririm emeklerinin karşılığını." Çünkü bir sistem kurmuşlar. İnşaat sektörü ve işçi sınıfı taşeronların elinde kurbanlık durumuna düşmüş. Biz de burada gördüğümüz baskılara karşı sinip gidecektik. Zaten her zaman hakkımız gasp ediliyor. Ama direnmeyi seçtik. Ve bize sahip çıkan sendika ile birlikte mücadeleye devam dedik.

Buradan işçi kardeşleime sesleniyorum; **"Hiçbir şeyden korkmayın!"**

Dora işçisi yalnız değildir

İstanbul: Dora Otel'de Tüm Emek-Sen'e üye olduktan sonra işten çıkarılan işçiler örgütlenme haklarının tanınması için basın açıklaması gerçekleştirdi.

Eğitim-Sen'den eylem

İzmir: Eğitim-Sen İzmir Şubesi, İzmir İl Millî Eğitim Müdürü Vefa Bardakçı'yı istifaya çağırdı. İzmir İl Millî Eğitim Müdürü Vefa Bardakçı'nın imam hatip ortaokul ve liselerinin müdürleri ile yaptığı toplantıda demokrat eğitimcilerle ilgili olarak, "Komünist ve ateist öğretmenlerin defterini düreceğim" söylemine tepki gösteren Eğitim-Sen İzmir Şubesi Konak'ta bir basın açıklaması yaparak protesto etti.

Yıllık izin deyken işten bir işçinin daha çıkarılmasıyla işçiler Dora Otel önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Dora Otel'de devam eden hukuksuzluğu teşhir etmek için DAF, Emekçi Gençlik, EHP ve birçok kurumun destek verdiği eylem "Dora işçisi yalnız değildir" sloganıyla sonlandırıldı.

İl Millî Eğitim Müdürlüğü önüne doğru yürüyüşe geçen kitle polis barikatıyla karşılaştı. Polis geçişe izin verince iki saatlik bir oturma eylemi yapıldı.

Oturma eyleminin ardından Eğitim-Sen İzmir 2 No'lu Şube Başkanı **Hasan Ali Kılıç** polis barikatının önünde bir açıklama yaptı. Kılıç, kin ve nefret söylemleri nedeniyle İzmir İl Millî Eğitim Müdürü Bardakçı'nın derhal istifasını gerektiğini düşündüklerini ve AKP iktidarı döneminde Türk-İslam sentezci politikanın halklara eğitim kadrolarıyla birlikte dayatıldığını söyledi.

“Para öyle bir şey işte!”

Son iki yılda 13 bin 168 işçi çalıştıkları alanlarda katledildi ve katledilmeye devam ediyor.

Katledilme diyoruz çünkü bunun adı iş kazası değil, katliamdır, çünkü bunlar patronlar, kârına kâr katacak diye kim olduğunu bildiğimiz kişiler tarafından gerçekleştirilen cinayetlerdir.

Türkiye’de her yıl 100’ün üzerinde maden işçisi iş cinayetlerinden dolayı hayatını kaybediyor. 2013 yılında en az 1250 işçi “iş kaza”larında hayatını kaybetti, 2014 yılında ise bu sayı 2 katına çıktı.

Türkiye’deki en büyük maden kazası 13 Mayıs’ta Soma’da, resmi kayıtlara göre 301 olan madencilerin göçük altında kalmasıyla gerçekleşmişti. Hayatını kaybeden arkadaşlarının yerlerine “ekmek parası” için çalışmaya devam eden ve hala emeğinden başka verecek bir şeyleri olmayan işçiler bütün tehlikeyi göze alarak, toprağın yüzlerce metre altında, günde 12 saate varan, haftanın her günü çalışmak zorunda.

Ve gelelim son aylarda adından sürekli işçi cinayetleriyle bahsettiren AKP’nin iktidarlık sürecinde ise sermayesine sermaye katan Torunlar Center inşaata. İlk önce Nisan ayında 19 yaşındaki **Erdoğan Polat** isimli

19 yaşındaki işçi, inşaat sepetinin halatının kopmasıyla hayatını kaybetti. Daha sonra da 6 Eylül günü 32. kattan düşen asansörün yere çakılması sonucu 10 işçi hayatını kaybetti. 6 Eylül’den önce de işçiler asansörde sorunlar yaşandığını patronlarına bir şekilde ulaştırmaya çalışmışlar ancak patronlar işçilerin şikâyetlerine kulak tıkayıp sorunları ertelemekten başka bir şey yapmamıştı.

Torun Center İnşaatı patronlarının bu duyarsızlığını Torun inşaat çalışanı **Emrah Acar** daha önce yaptığı şu yorumla ortaya koymuştu: “Asansör arızaları ile ilgili müdahale eksiklerinden proje müdürü **Murat Aytımur**, şirket sahipleri **Mehmet Torun**, **Emre Torun** ve **Aziz Torun** haberdardı. Şirket sahibi **Emre Torun** asansörler sık sık arıza yaptığı için asansöre asla binmezdi. İnşaat teftişlerini yaparken merdiveni kullanırdı.”

Katliamın yaşanmasından sonra Torunlar’ın avukatları hiç vakit kaybetmeden 10 aileyi arayarak davadan geri çekilmesi ve konunun kapanması için para teklifinde bulundu. Avukatlar hayatını kaybeden İsmail Sarıtaş’ın ailesine 500 bin liralık teklifte bulundu. İsmail’in kardeşi Ferit Sarıtaş ise “Kan parası

diye bir şeyi kabul etmemiz söz konusu olamaz. İş kazası değil resmen cinayet işlendi. Davanın peşini bırakmayacağız. Kardeşim nasıl ki ihmal kurbanı olduysa yargı önünde hesap verecekler” diyerek cevap verdi.

İstanbul Cumhuriyet Savcısı Erdal Bağcı, Torun Center inşaatında 10 işçinin öldüğü asansör faciasıyla ilgili iddianameyi hazırladı. 25 kişinin 4 yıldan 22,5 yıla kadar hapsi istenirken, Torunlar İnşaat’ın patronları ve üst düzey yöneticileri hakkında taksipsizlik kararı verildi.

Ailelere yapılan para teklifleri geçmiş yıllarda yaşanan işçi cinayetleri gibi sadece üzeri kapatılmaya çalışılarak kaldığı yerden devam edileceğinin göstergesidir. Asansör cinayetinde hayatını kaybeden Menderes Meşe’nin şu sözleri tam da yaşananı özetliyor: “Ulan para, Soma’nın da üstünü örttün ya, ne diyeyim para öyle bir şey işte...”

Son 8 ay içerisinde inşaatta ölenlerin sayısı 272 ve bu sayı, içinde çocuk işçileri de barındırıyor. Bu sistem böyle devam ettikçe daha çok karşılaşacağız böyle durumlarla. Bütün olayların ortak noktası aslında patronların, işçi sağlığını ve iş güvenliğini görmezden gelmesidir. Patronlar, işçileri boğaz tokluğuna, iliğine kadar ve yaşamları pahasına sömürmektedir.

AKP, iktidarı boyunca işçileri taşeronlaşmaya teşvik ederek “fitratında ölüm var” cümlesini oldukça rahat kullanabilmiş ve yaklaşık 14.000 işçiyi katletmiştir. Patronlar da iktidardan aldıkları güç oranında katlettikleri ailelerin kapılarını çalarak ölümleri meşrulaştırmak için para teklifinde bulunabiliyorlar.

nin anlamını vurguladı. Tatlı, kendilerine destek olan tüm siyasi partiler, sendikalar ve kurumlara teşekkür etti.

“İşçiye selam, direnişe devam”

Ardından söz alan Van işçileri sözcüsü **Ethem Altın**, yüzde yüz kazandıklarını söylemediğini ancak büyük oranda bir kazanım elde ettiklerini belirtti. Altın, “Türkiye’nin çeşitli yerlerinde direnen işçi ve emekçilere selam yolluyoruz” diyerek

devam ettiği konuşmasını “Direniş nerede olursa olsun, haksızlığa kim uğramış olursa olsun, bilsinler ki Van işçileri onların yanında olacaktır” sözleriyle sonlandırdı.

Emekçinin Gündemi

Kampanya çalışmalarımıza yoğunlaşalım!

İşçi sınıfına yönelik saldırıların artarak devam ettiği bir süreçten geçiyoruz. Önümüzdeki süreçte çok daha kapsamlı saldırıların bizleri beklediği ise aşikâr. Ortadoğu’da ve coğrafyamızda gelişen süreç, Kobanê ve Rojava’da yükselen Kürt halkının direnişi egemenlerin korkularını büyütüyor. Bu direnişlerin işçi sınıfının mücadelesi ile birleştirilmesi durumunda ortaya çıkacak tablo, sistemin sahiplerinin kâbusu olmaya devam ediyor ve yükselen devrimci dinamikler hâkim sınıfları köşeye sıkıştırmaya, ellerini ayaklarına do-laştırmaya başlamıştır.

Emperyalist kapitalist sistemin her sıkıştığında fatu-rayı işçi ve emekçilere ödetmeye çalıştığı da düşünüldüğünde işçi sınıfını ve ezilen yoksul halkı bekleyen saldırılar çok daha net görülüyor. Böylesi bir süreçte işçi sınıfına ve emekçilere yönelik saldırıların geri püskürtülmesi güçlü bir örgütlülüğü zorunlu kılıyor. Güçlü bir örgüt yaratabilmek için DDSB kampında yürüttüğümüz tartışmaların ışığında 1 yıllık program oluşturmak, görevlerimizi somutlamak açısından önemli bir yerde duruyor. Bir yıl öncesine kadar işçi sınıfı içerisinde çalışmanın birçoğumuz için ayakları havada duruyorken bugün alanlarımızda ilk elden neler yapabileceğimize dair somut planlarla kamptan dönmek kendimize olan güven ve çalışma heyecanımızı artırdı. Planlarımızın gerçek bir örgütlülüğe dönüşmesi ancak aldığımız kararların uygulanmasında göstereceğimiz iradeye ve işçi kitleleriyle kuracağımız güçlü politik ilişkiye bağlı olduğunu bugün düne göre çok daha derinden hissediyoruz.

Bir yıl boyunca örgütleyeceğimiz kampanyalarda (asgari ücret, taşeronlaştırma, işçi cinayetleri) geçmiş eksikliklerimizden ders çıkartan ve kendini tekrardan kurtaran bir pratik ortaya koymamız önemli. Gücümüzü bölmeden belli alanlara yoğunlaşarak çalışmalarımızı planlamak, işçi alanlarındaki arkadaşlarımızı toparlayan, çalışmalarımıza aktif katılmaları noktasında pratiğe kanalize eden periyodik toplantılar almak, görev dağılımını mevcut gerçekliğimize uygun bir şekilde yapmak genel dağınıklıklarımızı da ortadan kaldıracak.

Kampanya süreçleri belli konularda belirlenen hedefler doğrultusunda yoğunlaşmış çalışmaları ifade ediyor. Doğallığında çalışmalarımıza yön veren işçi sınıfının ideolojisidir. Bu perspektifle sınıfın çıkarları, talepleri noktasında belli dönemleri kapsayacak olan yoğunlaşmış çalışmalarımız yani kampanya süreçlerimiz de hem kendimizi hem de işçi sınıfını örgütleyecek şekilde bir hazırlık süreci geçirmeyi zorunlu kılıyor. Bu nedenle kampanyalarımızın hedeflerini, planlarını, kullanılacak yol, yöntem ve araçları enine boyuna, geniş kitleyle tartışacağımız toplantılar örgütlemeliyiz. Bizlerin çalışmalara canla başla sarılması ancak sınıfın ihtiyaçlarını sahiplenmeyle ve kampanyaların (esasta sınıf içerisinde örgütlenmenin) gerekliliğine olan inancın bilince çıkarılmasıyla olacaktır. Bilince çıkarmak ve sahiplenmek ancak fikirlerimizi, önerilerimizi, eleştirilerimizi doğrudan aktarabileceğimiz alanların oluşturulmasıyla mümkün olacak. Bu sebeple komisyonlar oluşturmak, eğitim çalışmaları yapmak, toplantılar, paneller örgütlemek hem hazırlık süreçlerinde hem de kampanya süreçlerinde faydalı olacaktır.

İşçi sınıfına yabancılığımızı aşmak, doğru bir kitle çizgisi izlemek ancak böyle mümkün olur, ki örneklerini birçok çalışmamızda gördük. Kampanyamızın kadın ayağını örmek ve işçi sınıfı içerisinde kadın çalışması açısından kampanyamıza kadın rengini vermek çalışmamızın temel ayaklarından birisi. Bu özgülde de güvencesizliğin, örgütsüzlüğün, sömürünün adı haline dönüşen işçi kadınlara ulaşmak/örgütlemek için özgün çalışmalar örgütlemeliyiz. Kampanya sürecinde kullanacağımız materyallerin dilinin işçi sınıfı için anlaşılır olmasını, kullandığımız araçların sınıf ile doğrudan bir şekilde buluşmasının sağlanmasını önemsemeli, özel olarak özen göstermeliyiz.

Materyallerimizin geniş işçi kitlelerine ulaştırılmasının yanında esasta örgütlenme çalışması yürüttüğümüz mahallelerdeki ve fabrikalardaki işçilere ulaşmasını esasımıza almamız. Kampanyamız boyunca yayın çıkarmalı, yayınlarımızı pratiğimizden çıkardığımız deneyimleri yazılı bir hale getirerek beslemeliyiz.

YPG savaşçısı Sezgin toprağa verildi

H. Merkezi: Kobanê'de (İŞ)İD ile yaşanan çatışmada yaşamını yitiren **Âdem Sezgin (Dilgeş Cudî)** Muş'ta on binlerin katıldığı törenle toprağa verildi.

Sezgin'in cenazesi, Muş-Kulp karayolunun Şenyayla bölgesinde konvoy ile karşılanarak halk tarafından yapılan bir yürüyüş ile önce evine götürüldü, sonra da Taşo mezarlığında defnedildi.

KCK ve PKK bayraklarının taşındığı yürüyüşe, HDP Bitlis Milletvekili **Hüsamettin Zenderlioğlu**, DBP ve HDP PM üyeleri, DBP yöneticileri, ilçe ve belde belediye eş başkanları da katıldı.

Sezgin'in cenazesi toprağa verildikten sonra yapılan saygı duruşunun ardından "**Çerxa Şoreşê**" marşı okundu. Yapılan konuşmaların ardından Sezgin'in ağabeyi HDP PM üyesi Nimet Sezgin "**Şehidimiz Kürt ve Kürdistan'ın şehididir. Ailemiz, şehidimiz adına tüm halkımıza teşekkür ediyoruz. Kürt ve Kürdistan halkının başı sağ olsun**" dedi.

4 YPG ve 1 YPJ'li sonsuzluğa uğurlandı

Pirsûs: (İŞ)İD çetelerine karşı Kobanê'de süren direnişte, YPG ve YPJ safalarında şehit düşen savaşçılar, Abdullah Reşid, Leyla Muhammed, Delil Ahmet, Muhammed Nebo (Selim Ali), Muhammed Duman 24 Ekim günü, Riha Pirsûs'ta toprağa verildi.

Suruç Devlet Hastane'sinden teslim alınan cenazeler sloganlar eşliğinde Suruç Mezarlığı'na götürüldü. Yol boyunca Kobanê Marşı ve Çerxe Şoreşa marşını okuyan kitle, "**Şehid namirin**", "Reya şehit reya me PKK partiya me", "**Bijî berxwedana Kobanê**" sloganları eşliğinde Suruç Mezarlığı'ndaki şehitliğe kadar yürüdü.

Şehit ailelerinin ve Kobanê'den gelenlerin yoğun katılım gösterdiği yürüyüşe dini kanaat önderleri de katıldı. Mezarlığa gelindiğinde ise önce dini tören yapıldı. Ardından YPG'li Abdullah Reşid, Delil Ahmet, Muhammed Nebo (Selim Ali) ve YPJ'li Leyla Muhammed toprağa verildi.

Daha sonra ise YPG'li şehit Muhammed Duman için dini tören yapıldı. Ardından Duman da toprağa verilirken, şehitler şahsında saygı duruşunda bulunuldu. Kobanê direnişi ile ilgili bir konuşma gerçekleştirilerek "**Gün direniş günüdür, gün şehitlere sahip çıkma günüdür. Ya özgürlük ya özgürlük**" denildi.

Kobanê, özgürlük adına sınırları parçalama çağrısıdır

Ortaçağ karanlığından yüzyılımıza ithal edilen (İŞ)İD çeteleri, hedefine koyduğu Rojava Devrimi'ne gün geçtikçe artan şiddetle saldırıyor. Ortadoğu'nun tüm egemen güçleri, örneğin Mısır'ı iç meselesi gören Türkiye, Ortadoğu'yu satranç tahtası olarak anlayan Amerika, kendi sınırları olmasına rağmen sessiz kalan Suriye, saldırıya uğrayanlar Kürtler olmasına rağmen susan Peşmerge... Tüm güçler hala sessizliğini sürdürüyor.

Bu sessizlik dehlizini parçalayan bir direniş sürüyor şu an Kobanê'de. Sadece Kürtlere ait bir yurdun savunusu değil, dünya gericiğini bertaraf etmenin direnişi.

Musul'u, Rabia'yı tek kurşun sıkımdan ve kısa bir sürede alan kanlı (İŞ)İD örgütü, küçük bir kasaba olan Kobanê'de tekeri çamura sapladığında, bahse konu ülkelerin hiçbiri tahmin etmiyordu direnişin bu kadar süreceğini. Şu sıralar 40'lı günlerine giren direniş, 3 cepheden (İŞ)İD saldırıları ve Türkiye'nin açıktan çetelere sağladığı destekle devam ediyor.

Gelinen aşamada, hava saldırıları ile (İŞ)İD'in gücünün kırılması ve YPG güçlerinin etkin vuruşlarıyla zayıflaması gibi bir durum söz konusu. Bölgeden edinilen bilgilere göre, çetelerin Cerablus ve Mincip'ten yeni güçler aktardığı belirtiliyor.

Çetelerin bir ara şehrin merkezine kadar yaklaştığı çatışmaların ardından, yaklaşık 10 mahalleyi eline aldığı ancak YPG-YPJ güçlerinin karşı operasyonları sonucu doğu cephesinde 3 mahalle dışında büyük oranda temizlendiği de aktarılanlar arasında.

Gelen bilgilere göre, (İŞ)İD çeteleri 3 cepheden kuşatmaya aldıkları ve bir türlü düşüremedikleri Kobanê için 4. cephe olan Kuzey Cephesini, yani Mürşitpınar Sınır Kapısı'nı almak için saldırılar düzenliyor sürekli.

Ağır silahlarla süren çete saldırılarına karşı ise, Kobanê'de feda ruhuyla direnen YPG'iler çetelere ağır kayıplar verdiriyor. Bölge halkının aktarımlarına göre, çetelerin ölümleri yol kenarlarında bekliyor ya da YPG-YPJ güçlerinin kazdığı büyük mezarlara toplu şekilde bırakılıyor.

Sınırın Türkiye tarafına gelen ailelerin çocukları ile telefon konuşmalarından aldıkları bilgilere göre etkili

vuruşlarla çeteleri gerileyen savaşçılar, son süreçte özellikle doğu cephesinde hakimiyet alanını genişletirken batı cephesinde ise çetelere pusu kurarak doğu ve tanklarını imha etmiş ve büyük kayıplar verdimişler.

Şu an ise, 15 Eylül'de Cerablus (Batı), Sirin (Güney) ve Telabyad (Doğu)'dan saldırı başlatan ve bir ara Kobanê merkezini zorlayan (İŞ)İD çeteleri, Batı Cephesi'nde birkaç kilometre şehrin dışına sürülmüş, Güney Cephesi'nde küçültülmüş ve Doğu Cephesi'nde ise ilerleyemeyerek sürekli darbelerle zayıflayan bir pozisyona mahkum edilmiş halde. Doğu Cephesi'nde birkaç mahallelik bir bölümü ellerinde tutsalar da, enternasyonal ruhun dünyanın her cephesinden süren desteği ve Kürt halkının sınırları yok eden direncinin Arin Mirxan şahsında simgeleşen feda ruhu ile bütünleşmesi, bu savaşı YPG-YPJ'den yana döndürdü.

Sınırın bu tarafında ise, hem Kobanê direnişine ruh veren birlikteliği hem de kaç tane büyük şehri alan (İŞ)İD çetelerini küçük bir kasabada bertaraf eden gücü gözlemlemek mümkün. Kobanê'den gelen halka kucak açan Kürt halkı, burada da Kobanê için seferber olmuş halde.

Başbakan'ın "ülkemize aldık" diyerek yaptığı saçma propagandanın anlamsızlığını, Kürt halkının seferberlik düzeyi boşa çıkartıyor.

DBP'nin tespit ettiği rakamlara göre, yaklaşık 180 bin insan Kobanê'den giriş yaptı Türkiye'ye. Bunların 6.200'ü AFAD çadırında kalırken, geri kalan büyük çoğunluk ise DBP'li belediyelerin olanakları ile yaşamını sürdürüyor.

Pirsûs'ta Arin Mirxan, Paramaz Kızılbaş, Rojava ve Kobanê çadırkentlerinde kalıyor Kobanê'liler. Geri

kalanları ise köylere dağılmış ve şehir merkezinde barındırılmış halde. DBP'li belediyelerin kurduğu çadırlarda kalan insan sayısı şu an 8-9 bin. Pirsûs'ta kalan ise 50 bin civarı. Bunun dışında, Riha'da 35 bin, Siverek'te 4 bin, Ceylanpınar'da 600, Birecik'te 15 bin, Hilvan'da 3 bin, Bozova'da 10 bin Kobanêli DBP'li belediyelerin olanakları ile barındırılıyor.

Bölge halkının bu seferberliği beklenmeyen bir tablo değil aslında. Zira, zaten sınırın bu tarafı-diğer tarafı fark etmeden Kürt halkı kendi geleceğini yazmak için, bir bütün halinde savaşıyor. Bölgede birçok insanın çocukları-gençleri YPG saflarında özgürlük savaşçısı olurken, direniş bu boyutuyla da Pirsûs halkını ve bir bütün Kürdistanı saran bir durum yaratıyor.

HDP Urfa Milletvekili İbrahim Ayhan'ın verdiği bilgilere göre, (İŞ)İD çetelerine sınırsız destek sunan TC'nin burada da bu desteği başka şekillerde sürdürdüğü görülüyor. Net bir bilgi olmamakla birlikte 3 gün önceki saldırılarda TC askerlerinin de ateş açtığı aktarılıyor. Ek olarak, yaralı gelen YPG'lilerin sınırdan geçişlerinin aksatıldığı, özellikle serhildan sürecinde "eylemleri durduramazsanız geçişi kapatırım" diyerek 12 savaşçının şehit düşmesine neden olduğu bu gerçekliği ispatlıyor. Yine 10 YPG savaşçısının da TC güçlerince tutuklandığı ve hatta bazıların hastaneden yaralı olarak alındığı da gelen bilgiler arasında.

Tüm bu saldırılara karşın YPG-YPJ güçleri de sınırın bu tarafındaki Kürt halkı da örgütlülüğün gücü ile tarihe irade ve direnişi yazıyorlar.

Dünyanın hangi coğrafyasında olursa olsun, özgürlük adına sıkılan kurşunlar ve silahların alazı, aydınlatıyor özgür bir geleceğe giden yolu. Kobanê direniyor, tüm insanlık adına.

Dersim'de şehitlik açılışı engellendi

H. Merkezi: Dersim bölgesinde yaşamını yitiren PKK gerillaların mezarlarının bulunduğu **Doktor Baran ve Zilan Şehitliği**'nin 25 Ekim'de yapılması hedeflenen açılışı devlet engeline takıldı.

Açılış, Başbakan ve İçişleri Bakanlığının talimatıyla engellendi. Kente giriş çıkışlar engellendi, şehitlik bölgesi abluka altına alındı. Açılış nedeniyle kentte adeta olağanüstü hal ilan edildi. Dersim-Erzincan yolu tamamen trafiğe

kapatılırken, Elazığ yönünden girişlerde ise kimlik kontrolü yapıldı.

AKP binası çevik kuvvet kordonuna alınırken, kent merkezine de zırhlı araçlarla asker ve polis yerleştirildi. DBP'nin valilik ile yaptığı görüşmede, aile ve kurum temsilcilerinden oluşan 6 minibüsün, Pülümür'deki şehitliğe gidişine izin verildi. Ancak yola çıkan araçlar daha sonra durduruldu. Başbakan ve İçişleri Bakan'ının talimatıyla açılış kesinlikle izin verilmeyeceği söylendi.

Kentte olağanüstü hal uygulaması

Bunun üzerine aileler ve demokratik kitle örgütleri, kent merkezine geçti. Sanat Sokağı'ndan Seyit Rıza Meydanı'na gerçekleşen yürüyüş sonrası Dersim Belediye Başkanı **Mehmet Ali Bul**, şunları söyledi:

"Bu durum barış sürecine hiçbir biçimde hizmet etmiyor. İnsanların seyahat özgürlükleri hukuksuz olarak ellerinden alınmış durumda. OHAL döneminde bile böylesine bir yasak alınmamıştı."

“Mükemmeliyet ve erk”ten arınmış bir çalışma için 2. Kadın Buluşması

Yeni Demokrat Kadın, 11-12 Ekim tarihlerinde gerçekleştirmeyi planladığı **2. Kadın Buluşması**'ni Kobanê Serhildanı nedeniyle ertelemişti. 25-26 Ekim'e ertelenen buluşma; “**Kurumsallaşma**”, “**Kadın Alanları**”, “**Önümüzdeki Süreç**” başlıklarının tartışılmasıyla gerçekleşti. Ankara'da, **İnşaat Mühendisleri Odası**'nda gerçekleşen buluşmaya; **Ankara**, **İstanbul**, **İzmir**, **Amed**, **Aydın**, **Antakya** ve **Mersin**'den kadınlar katıldı.

“Mükemmeliyetçilikten kurtulup adım atalım”

“**Kurumsallaşma**” konusunun tartışıldığı ilk gün, buluşmanın önemi ve 2 günlük planlamanın yapılması ve ardından Kobanê direnişinde şehit düşen savaşı kadınlar ile İran'da idam edilen **Reyhaneh Jabbari** başta olmak üzere mücadeleci kadınlar şahsında yapılan saygı duruşu ile başladı. Daha sonra **Bakırköy**, **Gebze** ve **Sincan Kadın Hapishanelerinden Tutsak Partizanlar**'ın gönderdiği mesajlar okundu.

“**Kurumsallaşma**”nın bizlerde ne canlandırdığı sorusu ile gündeme giriş yaptık. Kurumsallaşma denildiğinde genelde akıllara gelenler şöyle; dernekleşmek, buluşmaların düzenli bir periyotta devam etmesi, web sitesinin daha düzenli olması, düzenli bir yayına ve programa sahip olması ve en önemlisi de yalnızca bu çalışmaya odaklanacak kadın kadrolarını yaratabilmesi...

Bulduğumuz her alana kadın bakış açısını taşımanın, gittiğimiz her yere YDK'yı kendimizle götürmenin, YDK olmanın öneminden bahseden ka-

dınlar; son bir yılda bu konuda adımlar atıldığını altını çizdiler. Ancak bugün eksiklik olarak önümüze koyduğumuz ve kurumsallaşma denildiğinde aklımıza gelen vurguların hepsinin bizlere ait bir görev olduğunu hatırlatan kadınlar; var olan örgütsel gerçekliğimizi dikkate almamız, ancak buna esir olmamamız gerektiğini söylediler.

YDK çalışmasının daha emin adımlarla ilerlemesi için kendi faaliyetçilerini yaratmasının ancak şu anki kadın gücümüzün kadın bilinci ile donanması ile mümkün olabileceğini belirten kadınlar; YDK çalışmasının tali durumda kalmasına engel olmak, bulunduğumuz her yerde, her mücadele alanında kadınların iradesini açığa çıkaracak kadın alanları yaratmanın ilk ve öncelikli olduğunu vurguladılar.

Kadın çalışmasında kurumsallaşmanın en önemli ayağının istikrar ve ısrar olduğu konusunda ortaklaşan kadınlar, uzun süredir tartışılan komisyon kurma gibi konularda artık mükemmeliyetçilikten kurtulup adım atmanın zamanı olduğunu belirttiler. Kadın çalışmasından “**mükemmel sonuçlar**” bekleyen mükemmeliyetçi yaklaşımın tam da kadın rollerimizle yakından ilgisi olduğunu söyleyen kadınlar, bu konuda kendimizle hesapla-

şıp küçük de olsa başarı elde edebilmek için cüret etmek gerektiğini belirttiler.

Sincan ve Gebze Kadın Hapishaneleri'nden kurumsallaşma üzerine gönderilen yazıların ve 1 yıllık faaliyet planı örneğinin okunarak tartışıldığı ve birçok noktada ortaklaşıldığı birinci günün sonunda her alan, kendi bölgesinde 1. buluşmadan bu yana gerçekleştirdiği çalışmaları aktardı.

Yüksel Caddesi'nde **Hasta Tutsaklara Özgürlük İnişiyatifi** tarafından hem hasta tutsaklara özgürlük talebi hem de hapishanelerde PKK/PJAK'lı tutsakların açlık grevine destek için yapılan eylemin ardından ise **Cumartesi Anneleri**'nin oturma eylemlerinin **500. Haftasına** destek için gerçekleştirilen eylemde de yerini aldı kadınlar.

“Kadın alanı yaratmak, dayanışmayı örmek demektir”

“**Kadın alanları**” tartışması ile başlayan 2. günün ilk tartışma konusu “**Kadın alanı ne demektir?**” sorusu oldu. “**Erk'ten, erkekten arınmış, kadın bakış açısını taşıyan, kadının irade ve inisiyatif sahibi olabileceği alanlar**” şeklinde özetlenebilecek tartışmalarda, kadın alanı yaratmanın önkoşulunun iktidarı temsil eden erkeklerin olmaması olduğuna vurgu yapıldı. Kadın alanlarının bizim açımızdan erkek egemenliği ile yoğrulmuş “**kamu yaşamı**”nda kadın olarak var olabilmek mücadelesinde bir hazırlık sahası olduğunu da vurgulayan kadınlar, böylesi alanların kadının güçlenmesine vesile olacağını altını çizdiler.

Daha sonra “**Erk, cinsiyetli bir kavram mıdır?**” sorusu üzerinden yapılan ve oldukça canlı geçen tartışmalarda kimi kadınlar, erk/iktidarın temsiliyetinin yüzde yüze yakın bir oranda erkeklerle ait olduğu gerçeğinden yola çıkarak erk'in cinsiyetli bir kavram ve de cinsiyetinin erkek olduğunu; ancak yine de bunun kadının erk olamayacağı anlamına gelmediğini söylediler. Kimi kadınlar ise kadının toplumsal rollerinden kaynaklı erk olamayacaklarını söylerken, buna karşı kadınların bir kısmı kadının kendisini kamusal alana kabul ettirmek ve kendisine alan açmak için erk olabileceğini savundu.

Buluşmada alınan kararlardan bazıları şöyle:

- Buluşmanın ardından alanlarına dönen tüm kadınlar, burada birer toplantı düzenleyerek buluşmayı aktarma ve alınan kararları hayata geçirmek için bir program hazırlayacak.
- Çeşitli alanlarda komisyonlar oluşturulacak.
- Hukuk Komisyonu kurma yönelimi ile hareket ederek, YDK'lı kadın avukatlar biraraya gelecek.
- Komisyon tarzı çalışma konusunda yaptığımız tartışmalar yazıya dökülecek.
- Program çalışması için plan çalışacak ekip, hazırlık yapacak.
- Sosyal medyada kadın alanı yaratılarak burada kadınlara tartışma ortamı açılacak.
- 25 Kasım süreci için şiddete karşı **Arin Mirkan** ve **Reyhaneh Jabbari**'nin tavizsiz direnişi gündemleştirilecek ve **20 Kasım Nefret Cinayetleri Mağduru Transları Anma Günü** eylemlerine dahil olacak.
- 25 Kasım'a özgülenen bir broşür, bildiri ve afiş hazırlanacak ve bunun bütçesini kadınlar kendileri yaratacak.
- Şubat ayında gerçekleştirmeyi planladığımız “**Taciz-Tecavüze Karşı Alternatif Konferans**” için oluşan ekibin hazırlık yapmaya başlayacak.

“*Sincan Hapishanesi'nden kadın alanları üzerine gelen yazıda olduğu gibi kadın alanı yaratmak, her çalışmada kadın dayanışmasını örmekle mümkün olabilir*” diyen kadınlar, “*Birbirimizi anlamadan sevemeyiz, sevmeden kadın dayanışmasını gerçek anlamda öremeyiz*” diyerek; kadın cinsinin birbirine düşman edilmesine karşılık dayanışmayı büyütme gerektiğine dikkat çektiler. “**Önümüzdeki süreç**” tartışmalarında ise “**25 Kasım**”, “**Yayın**”, “**Taciz-Tecavüze Karşı Alternatif Konferans**” alt başlıklar tartışıldı.

YDK, Reyhaneh ve YPJ'yi selamladı

Ankara: Yeni Demokrat Kadın(YDK), İran'da idam edilen **Reyhaneh Jabbari** ve Kobanê'de feda ruhu ile bedenini namıya süren **Arin Mirkan** için eylem yaptı.

Yüksel Caddesi'nde bir araya gelen YDK'lı kadınlar, “**Reyhaneh'in tavizsiz direnişini ve YPJ'nin destansı savaşını selamlıyoruz!**” pankartı ve Reyhaneh ile Arin'in fotoğraflarını açarak oturma eylemi yaptılar. Eylemde Yeni Demokrat Kadın'ın Reyhaneh Jabbari'ye dair açıklaması

okundu. Slogan ve zılgıtlarla devam eden eylemde YDK adına **Aylin Kırıkçı** basın açıklaması yaptı.

“Kadınların yazgısı YPG/YPJ direnişi ile değişiyor”

Kürt kadınlarının katliam politikalarına karşı cevabının direnişi büyüttüğünü ve kadınların yazgısının YPG/YPJ direnişiyle değişmekte olduğunu belirten Kırıkçı, “*Mücadele Kobanê'ye girmeye çalışan (İŞ)İD çetelerini durdurmak için ölüme koşan Arin*

Mirkan'ın feda ruhunda yükselmektedir” dedi ve onurlu bir yaşam için direnen bir başka kadının ise Reyhaneh

Jabbari olduğunu ifade etti.

25 Ekim sabahı kendisine tecavüz etmeye çalışan eski istihbaratçıyı öldürmekle yargılanan Reyhaneh'in idam edilmesine ilişkin Kırıkçı, kadınlar olarak Arin'in ve Reyhaneh'in direngen ruhunu kuşanarak erkek egemenliğinin kalesine yürümeye devam edileceğini dile getirdi. Açıklamanın ardından kadınlar sloganlarla eylemi sonlandırdı.

İç-dış bir TC ve Kobanê

Sıfır sorundan sefer sorununa erişen TC'nin dış politikası bugün Ortadoğu'da düştüğü durumla birlikte farklı şekillerde tanımlanmaktadır. Bu tanımlanmaların büyük bir bölümünün dümeninde AKP'nin oturduğu TC'nin Ortadoğu'da girdiği bataklık duruma işaret etmektedir.

TC'nin Ortadoğu politikası aynı zamanda ülke içi bir kriz ile beraberinde tartışılmalıdır. Zira ülke içi istikrar, dış politikayı belirlemekte ve birbirini etkiler biçimde üretmektedir.

Emperyalizmin ekonomik ve siyasal krizine paralel okunması gereken enerji paylaşımı ve bu bağlamda talan edilen Ortadoğu topraklarında Türkiye taşeronluk görevini üstlenmiştir. Başından beri Katar (EXXO MOBİLLE) ve Suudi Arabistan gazının (ARAMCO) Suriye üzerinden sevk edilmesine imkân veren akış koridorunu yaratmayı ve lehine olacak şekilde Tahran-Şam arasındaki irtibat hattını (NIORDK INC) kesmeyi deneyen ABD, halihazırda dengesini yitirmiştir. Bu durumun getirdiği süreç ilerleyen dönemlerde siyasal bir krizi de doğuracaktır.

Emperyalist paylaşım savaşları sonrasında olduğu gibi emperyalizmin yaşadığı kriz ve istikrarsızlık, ezilenler cephesinde kalkışmalara neden olmuştur. Suriye krizi de bu anlamda süreç dâhil olan ülkeleri de bir krizin içine sürüklemektedir. ABD'de "Gölge CIA" olarak adlandırılan özel istihbarat kurumu Stratfor ABD'nin düştüğü pozisyonu şu şekilde tarif ediyor; "ABD'nin sürece ilişkin vereceği net bir yanıt yok. Herhangi bir alanda başarı elde etmenin neye benzeyeceğini, hangi kaynakların aktarılacağını ve mağlubiyetin sonuçlarını yönetebilir olup olmadığımızı bilmiyoruz. Bu çelişkiler bölgelerde başkaldırlara, kafa karışıklıklarına neden oluyor ve tüm bunlar strateji değişikliğine neden oluyor. Bu da bölgesel rol üstlenen vekil ülke-

leri ciddi krizlere sokmaktadır." (Jeopolitik Analiz Kuruluşu Stratfor'un Başkanı George Friedman/Eylül 2014)

Taşıdığı riskleri de hesaba kattığımızda bölgesel kaosun kaçınılmazlığını da tahmin edebiliriz. Her şeyden önce riski azaltan ve maksimum nüfuzu yaratan stratejiler rasyoneldir. Bu mantık çerçevesinde Amerika'nın taktiği taşeron ülkeleri vekil tayin etmek (Türkiye Suudi Arabistan, Katar ve Ürdün), burada bir güç dengesi oluşturmak ve bu ülkelere ve semirtilen örgütlere maddi destek sağlayarak süreci yürütmektedir.

İşte tam da böylesi bir plan doğrultusunda bölgesel bir rol üstlenen TC'nin, kendi çıkarları doğrultusunda dizginini koparması, birçok veriyi gün yüzüne çıkarmaktadır. Dışa bağımlı ve kendine özgü ekonomik ve siyasal bir istikrarı olmayan TC'nin, bu durum içinde düşmüş olduğu ikilem (hem kendi çıkarlarını gözetmek hem de dışa bağımlı kalmak) onu iç ve dış politikada bir krize sürüklemektedir. Emperyalizmin entegre politikası doğrultusunda TC'nin politikası ters düşmektedir. AKP hükümetinin dış siyasetteki çıkışları emperyalizmle paralellik taşımadığı gibi AKP'nin bölgesel çaptaki çıkarları da küresel dengeleri karşılamamaktadır.

Türkiye'de 2014 yılına damgasını vuran halkın muhalefeti, iç-dış politikanın ve iç politikanın yarattığı atmosferin bir ürünüdür. Gezi İsyanı'nda en çok şehidin verildiği ve eylemlerin son güne kadar devam ettiği Antakya'da ortaya çıkan öfkeye, dış siyasetin bir ürünü olan Suriye'deki Alevi katliamları, Reyhanlı patlamasının ve daha adını sayamadığımız birçok bölgesel çelişki kaynak oluşturmaktadır. TC'nin Alevi açılımının sağlaması olan Suriye'deki Nusayri katliamlarını Antakya halkının Gezi İsyanı'nda öfkeli başkaldırısı izlemiştir.

Güncele geldiğimizde ise TC'nin dış politikadaki bataklık durumu kendini iç siyasette Kürt Ulusal Sorunu çevresinde izlediği siyasette göstermektedir. TC'nin Kobanê'ye yaklaşımı onun politik tüm kodlarına işlemiş olan imha inkar ve asimilasyon politikalarını gözler önüne sermiştir.

Kobanê direnişi TC'nin bataklık durumu

İŞ(İD)'in Kobanê'ye dönük kuşatmasının ardından başlayan serhildan TC'nin dış politikadaki bataklık durumunun en somut göstergelerinden birisidir. Kobanê direnişi ile birlikte TC, Kürt ulusal sorununa yaklaşımını bir kez daha özetlemiş ve tüm gayesini açık biçimde ortaya koymuştur.

Emperyalizmin bölgesel politikaları ile semirtilen İŞ(İD)'in Kobanê'ye dönük saldırısı ve TC'nin bu durum karşısındaki tavrı, yürütülen "çözüm" sürecinin nasıl bir şamara döndüğünü ortaya koydu/koyuyor. Kobanê ile birlikte ciddi bir krize dönüşen "çözüm" süreci, yapılan kimi açıklamalarla devam ettirmeye çalışılsa da, kolay bir şekilde rayına oturacağına benzemiyor.

Kobanê'nin, TC açısından nasıl bir tehlike barındırdığı aşikârdır. İşte tam da böylesi bir atmosfer içinde TC'nin dış ve iç siyasetteki argümanlarında açığa çıkan çelişkiler ciddi bir krize işarettir. Bu kriz, açık biçimde Kürt halkının sürece bakış açısını etkilemektedir.

Erdoğan'ın "PYD şu anda bizim için PKK ile eşitir, o da bir terör örgütüdür" (19.10.2014) açıklaması bundan önceki birçok açıklamada olduğu gibi TC'nin Kürt sorununa yaklaşımında bir değişikliğin olmadığını göstermektedir. Dünya kamuoyunda yankı bulan Kobanê direnişine dönük AKP'nin her yaptığı açıklama gerek dünya basınında gerekse de diplomatik ilişkilerde ciddi bir krize dönüşmüştür. Kobanê'ye yaklaşımında burnundan kıl aldırılmayan Erdoğan, Obama ile görüşmesinin ar-

dan Peşmerge'nin geçişine izin verilmesine ilişkin "Peşmergelerin Ayn El Arab'a yani Kobani'ye geçişiyle ilgili olarak Sayın Obama ile yaptığımız telefon görüşmesinde kendilerine bu teklifi zaten ben yapmıştım" diyerek prestij tazelemeye çalışmaktadır. Tam da böylesi bir süreç karşısında AKP'nin tüm politik çıkmazlarına ilişkin açıklamalar süreci karşılamakta ve TC'nin teşhirini güçlendirmektedir.

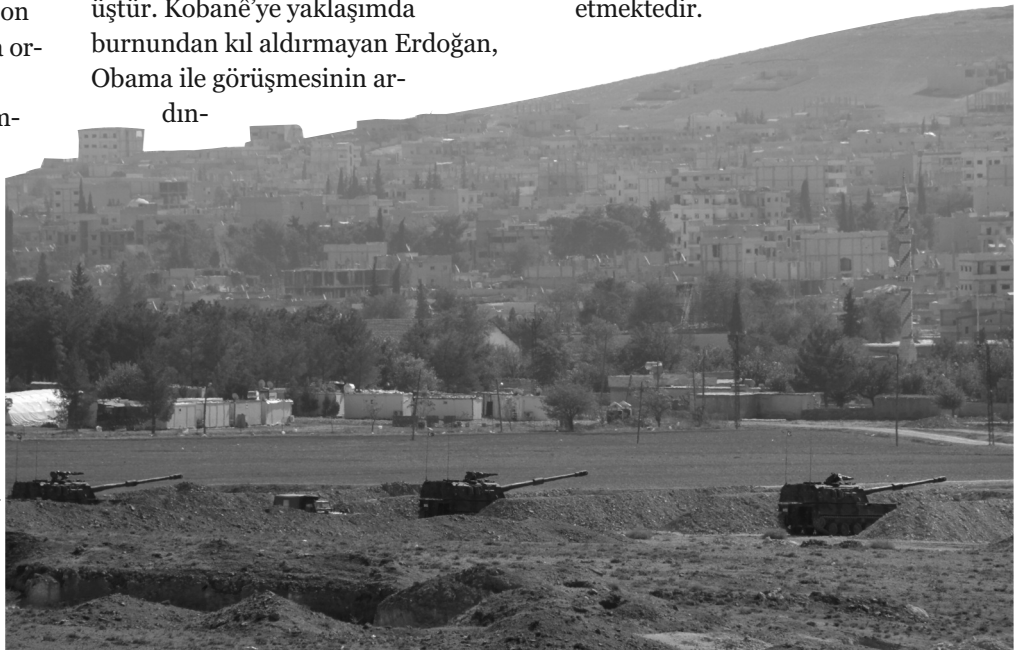
"Biz hiçbir zaman PKK olarak algılanmadık. Kendisi bir bahane arayıp bunlar PKK'dir falan. Bu açıkça gösteriyor ki bir Kürt kazanımının karşısında, Kürt halkının kimliğine karşı duruyorsun. Demokratik Suriye kurmak istiyoruz. Şimdi bunlara karşı çıkıyor. Çünkü Suriye'de bir Kürt kimliği kazanılacak. Buna karşı çıkmak için çeşitli bahaneler arıyor. Biz bunu kabul etmiyor reddediyoruz." (PYD Eşbaşkanı Salih Müslim, 24.10.2014/CNN)

Kobanê serhildanının yarattığı atmosfer açık biçimde hem AKP'yi hem de tüm politikasını çözüm sürecine göre tanımlayan zihinleri tedirgin etmiştir. "Sırf AKP gitsin diye, onun yerine bize en az onun kadar uzak ve sicili en az onun kadar sorunlu başka bir iktidarın inşasına vesile olacak bir yaklaşımın sorumluluğu tartışmalıdır." (Sırrı Süreyya Önder/Radikal 24.10.2014)

"Türkiye'nin Kürtler nezdindeki güvenilirliği, Kobani ile birlikte çok ağır yara aldı. Kobani düşerse de -ki, düşmeme ihtimali artık çok güçlenmiş halde- bu böyle. Ama düşseydi, 'çözüm süreci'nin 'ölümcül bir darbe' alacağı kesin olacaktı." (Cengiz Çandar/ 19.10.2014)

Gelinen süreçte Kürt halkının mevcut çelişkileri giderek keskinleşmektedir. Çözüm süreci kapsamında TC'nin her saldırısı "barış-çözüm süreci" denilerek ötelense de Kürt halkının öfkesi TC'nin Kobanê sağlaması ve devamında çıkardığı yasalarla daha da büyümektedir. Hiç kuşkusuz TC'nin, dış politika paralelinde yaşadığı her kriz ülke içi bir toplumsal krize dönüşmektedir. Bu durum sınıf hareketleri açısından ise yeni görevlere işaret etmektedir.

Emperyalizmin bölgesel politikaları ile semirtilen İŞ(İD)'in Kobanê'ye dönük saldırısı ve TC'nin bu durum karşısındaki tavrı, yürütülen "çözüm" sürecinin nasıl bir şamara döndüğünü ortaya koydu/koyuyor.

Kürt meselesinde Türk egemenlerinin şizofrenisi

Kobanê'de yaşanan gelişmeler bir yandan TC devletiyle Kürt Ulusal Hareketi ilişkilerini, hem "çözüm süreci" hem de dış politika, bir yandan da emperyalizmin Kürt meselesine yönelik tutumunu yeniden gözden geçirmeyi zorunlu kılmıştır. Kobanê'nin IŞ(İD) tarafından bir türlü düşürülememesi ve her geçen gün Kürt direnişinin gelişmesi Kürt Ulusal Hareketi'ne yönelik hakim güçlerin politik iştahını artırmaktadır.

ABD ve Barzani'nin TC'ye "rağmen" taktik hamlesi!

Barzani ve ABD, PYD ile muhtemeldir ki eş güdümlü ve ortak çıkar hesaplarıyla ilişkileri geliştirmekte, görüşmeler yapmakta, çeşitli düzeylerde Kobanê direnişine askeri ve politik destek sunmaktadır. ABD, Kobanê'ye bir yandan silah ve sağlık malzemesi yardımı yaparken diğer yandan TC'yi sıkıştırarak, Peşmerge'nin Türkiye üzerinden Kobanê'ye geçmesini de sağlamaktadır. Bu sürece paralel olarak PYD ve Rojava'da Barzani'ye bağlı güçleri, Barzani önderliğinde Duhok'ta Rojava politikasını ortaklaştırma üzerine toplantılar yapmakta, Irak Kürdistan Parlamentosu resmi olarak Rojava kantonlarını tanıtmaktadır. Duhok toplantısında yönetimin, askeri güçlerin ve siyasetin ortaklaştırılmasına dair bir mutabakat da oluşturulmuştur. Özellikle Suriye ve Irak Kürdistanı'nın politik bağını, ilişkisini bu eksende ortaklaştırma, aynı zeminde hareket etmesini sağlama süreci yaşanmaktadır.

Barzani ve ABD'nin ortak bir politika belirleyip, bunu gerçekleştirmek için Kobanê'yi bir basamak olarak kullandığı görülmektedir. Kobanê'ye son dakikada hava desteğiyle ve silah yardımıyla arka çıkılması, peşmerge desteği vs. Rojava'da Barzani çizgisinin etkisinin genişletilmesi ve bir çeşit himaye politikası amaçlıdır. PYD ise Kobanê'deki saldırıyı püskürtmek Rojava'nın uzun zamandır Barzani ve TC tarafından kuşatılmasını yarmak için kendi cephesinde bu gelişmeleri kullanmaktadır. Hiç kuşkusuz bu eksende tarafların birbirlerine karşı taktik tavizler vererek süreci ilerletmesi söz konusudur.

Rojava'nın karakterini bozma siyaseti: Birinci seçenek ÖSO, ikincisi Barzani!

Türk egemen sınıfları ise Kürt siyasetini hem havuç hem sopa ile yürütmeye çalışıyor. Bir yandan ağzını her açtığında PYD'ye ve Kürtlerin Suriye kazanımlarına düşmanlığını açık eden bir cumhurbaşkanı söylemi, diğer yandan ise içeri de "Kürt barışı" için özellikle İmralı hattında örgütlenmeye çalışılan bir "çözüm süreci" söz konusudur.

R. T. Erdoğan Kobanê meselesi ve Rojava üzerine verdiği her demeçte buradaki Kürt oluşumunun bir "terör" organizasyonu olduğunu ve bu eksende ele alınması gerektiğini ifade etmektedir. IŞ(İD) ile PYD'nin arasında bir fark

olmadığını, bunların birbirini yemesi siyasetinin en doğru tutum olacağını örtüsüz bir şekilde savunmaktadır.

Letonya'da yaptığı açıklamada Kobanê ve doğal olarak Rojava'da desteklenmesi gereken oluşumların öncelikle Özgür Suriye Ordusu olduğu ikinci seçeneklerinin ise Peşmerge olduğunu ifade etti. (Estonya'da ise bunu somutladı 1300 ÖSO üyesi, 150 Peşmerge geçecek dedi.) Bunun anlamı Rojava'da hakimiyet ve egemenliğin ya ÖSO'da ya da Barzani çizgisinde olması gerektiği (ya da Rojava'da bunların da etkinlik sağlaması) bu eksende bir ortak politikada kararlı durulmasıdır. Bu yaklaşım TC'nin Kürt politikasında Kürt Ulusal Hareketi'nin mümkünse örgütsel, değilse siyasi ve ideolojik olarak tasfiyesini öncelendiğine işarettir. Siyasi ve ideolojik olarak tasfiye edilmeyen, hizaya sokulmayan bir Kürt Ulusal Hareketi gerçekliği karşısında konumlanması da Rojava'da taktik esnekliğe yol vermeyecek katılımda olmaktadır.

TC'nin bu noktada "stratejik ortağı" ABD ve Barzani ile taktik bir çelişkiye düştüğü görülmektedir. ABD'nin PYD ile görüşmesi ve bunu kamuoyuna açıklaması, silah sevkiyatında somut adım atması, Kobanê'de görece etkili sayılabilecek hava hareketleri yapması, yine Barzani'nin PYD ile ortak bir Rojava politikası ve birliği oluşturma girişimleri TC'nin bu güçlerle taktik anlamda ayrıştığını göstermektedir. Ancak bunun yanında tümüyle denklem dışında kalmamak için ABD ve Barzani'nin gerçekleştirdiği taktiğe angaje olmaktadır.

R. T. Erdoğan Afganistan dönüşü verdiği demeçte Kobanê'ye askeri yardıma olanak sağlamayacağını ifade ederken, aynı gün Obama'nın Erdoğan ile yaptığı telefon görüşmesi sonrası Peşmerge geçişine izin verildiği belirtildi. Bu durum burjuva basında bile tam bir "U" dönüşü olarak masaya yatırıldı ve irdelendi. Bu TC'nin istemediği, benimsemediği bir politikaya zorunlu eklenmesidir. (Her ne kadar Erdoğan "Peşmergenin geçişini ben önerdim" diyerek kazın yanmaması için uğraşsa da). ABD ve Barzani'nin Kürt Ulusal Hareketi'ne yakınlaşarak ideolojik ve politik kuşatma taktiğinin dışında kalması TC'nin sarpa saran Ortadoğu politikasının daha fazla sorun yaşamasına anlamına gelecektir. Ki Obama'nın telefonuyla gerçekleşen "U" dönüşü TC'siz de sürecin bir şekilde örgütlenilebileceğine yönelik intibanın alınmasından ileri gelmiştir.

Her derde deva bir demogaj!

TC Rojava'daki gelişmelere ve bölgenin Kürt politikasına karşı temkinli ve saldırgan politikasına karşı bu sorunla doğrudan ilintili olan "çözüm sürecine" diğer yandan ivme katarak oyuna güçlü bir şekilde girmek istemektedir. Aslında bu gelişmeler TC'nin bütün Kürt politikasını apaçık ortaya da çıkarmıştır. Kürt

Ulusal Hareketi'nin siyasi ve ideolojik olarak tasfiyesinin esas amaç olduğu adeta altı çizilerek belirginleştirilmiştir. A. Davutoğlu "akiller toplantısı"nda "eğer PKK silahlı güçlerini çekmiş olsaydı Kobanê'ye tavrımız daha farklı olurdu" diyerek tasfiye politikasının esas olduğunu ifade etmiştir. Erdoğan ise Litvanya gezisinde Kürt meselesinde attıkları adımların "cömertçe" olduğunu belirtip aynı cömertlikle Kürt hareketinin davranmadığını anlatmaya çalışmıştır. Bu aynı zamanda hırçınlığının da nedenidir. Kürt meselesindeki sınırlı ufku "cömertliğin" karşılık bulmadığı duygusuna itmektedir TC'yi.

Şimdi Kobanê süreci ile tekrar hız kazanan görüşme ve barış müzakereleri "cömertçe" adımlar demagojisinin kendileri tarafından yadsınması anlamına da geliyor. TC Kürt hareketinin içeride ideolojik ve politik olarak "defterini dürmeksizin" bölgesel düzeyde Kürtlere yaklaşımda genel bir politika oluşturmada büyük sorunlar yaşamaktadır. Sorunu halledecek basit adımları dahi atmıyıp oyalama ile gelişmelerin seyrinin kendi lehine dönmesini bekleyen bir yaklaşım içindedir. Ama gelişmeler TC'nin bu beklentisinin ötesinde olmaktadır. ABD ve Barzani ile Kürt politikasındaki ortaklaşmasında en ciddi aksaklık kendi "çözüm sürecinde" yaşanmaktadır. Ancak çelişkiler onu beklemeyecek derecede hızlı olgunlaşmaktadır. Kobanê, tam da bu çelişkilerin olgunlaşmış ayağıdır. Ki ne ABD ne de Barzani bu bağlamda TC'yi beklememiştir. Taktik politikasını, "ona rağmen" hızla hayata geçirmiştir.

İşte çözüm sürecine ivme katacak olan bir dinamik de budur! TC, Barzani ve ABD'nin Kobanê üzerinde Kürt hareketini ideolojik ve politik olarak kuşatması ve siyasal gericiliği ile zehirleme politikasının bugün için kısmen dışında kalmıştır. Bu hiç de işine gelmemektedir. Çünkü bu gelişme içeride henüz kat edemediği barış politikasında elini zayıf düşürecek koşullar anlamına gelmektedir.

Bölgesel gelişmelerin dışının kovuğundaki: çözüm süreci!

TC şimdi bir sırat köprüsü üzerindedir. Görüşme ve müzakere sürecine eli daha fazla zayıflamış olarak ivme katma mecburiyeti kendini dayatmaktadır. Öyle ki kamu güvenliği diyerek Kobanê Serhildanı sonrası çıkaracağını söylediği gü-

venlik paketi de deyim yerindeyse dağ fare doğurmuş, zaten fiilen yürürlükte olan şeylerin dışında daha fazlasına cesaret edememiştir. Öcalan'la bir yol haritasında uzlaşma sağlandığı, bu eksende hızla adımların atılacağı da beyan edilmektedir. İmralı heyetinin son açıklamalarına bakacak olursak kısa sürede hem müzakere heyeti hem de sekretarya işlevi görececek 5 kişilik heyet haftada 3-4 gün İmralı'da kalacak ve bu durum resmen müzakereye geçildiğinin göstergesi olacak. (Bülent Arınç bunu yalanlarken açık kapıda bıraktı.)

Öcalan'dan gelen mesajlar devletin yeni "vaatlerde" bulunduğu işaret ediyor. Ama bu noktada buna benzer fotokopi mesajların yeni olmadığını da belirtmekte fayda var. Gelişmeler TC'yi "çözüm sürecine" daha fazla mahkum etmekte, Kürt hareketinin istediği adımlara zorlamaktadır. Ancak TC'nin bir kez daha farklı çehreye bürünmüş bir oyalama sürecini hayata geçirmesi tehlikesi şimdiden kendini göstermiştir.

TC'nin elini kolunu Kürt meselesinde sadece faşist politik tutumu bağlamamaktadır. Bölge ve özellikle Suriye politikasında başına aldığı bir dizi bela da onun Kürt politikasını dizginlemektedir. Öngördüğü Sünni egemenlik ve ittifak politikasında Sünni Arap siyasi çizgisinin IŞ(İD)'de vücut bulması ve bu çizginin kolay uslanır olmaması ve Kürtlerle oluşturduğu çatışma ve çelişkiler TC için yönetilir olmaktan hızla uzaklaşmaktadır. Esas hedeften her geçen gün daha fazla uzaklaşmakta ve bu durum da TC'nin gözünün bağlanmasına, elinin tutulmasına neden olmaktadır. Kürt meselesini kendi dışında belirleyen bir dizi gelişme ve faktör karşısında tam bir çaresizlik içindedir. Ancak her şeyden önce içerideki soruna mesafe kaydetme zorunluluğunu duymaktadır. Burada kat edeceği mesafe TC'yi emperyalistlerin bölge politikasında daha fazla söz sahibi olacağı inancına itmektedir. A. Davutoğlu'nun çözüm sürecine "yerel, milli ve özgündür" demesi bu düşüncenin getirdiği bir söylemdir. Ama Kürt meselesine bakış açısındaki faşist zihinsel ve sınıfsal karakter kendi politikasının da ayağına pranga olmaktadır. Şimdi tam da şizofrenik yapıyla daha güçlü yüzleşme ile karşı karşıyadır.

Yabancı düşmanı Ecopop'a hayır!

İsviçre: "Doğayı Koruma" yalanıyla yapılan yabancı düşmanlığı, ırkçılık ve manüplasyondur! **ECO-POP!**

İrkçi inisiyatifler ve güçler durmuyor; sürekli halklar ve emekçiler arasında kutuplaşma ve düşmanlık yaratmak için hırçınlaşıyorlar. Üstelik gerçekleri çarpıtarak bunu yapıyorlar.

Nedir ECOPOP, amacı nedir?

Ecopop, doğayı korumak iddiasıyla yola çıkmıştır ve doğanın zarar görmesinin nedenini **göçmenlere** yüklemektedir. İnsanların doğaya sahip çıkma hassasiyetini istismar ederek, doğanın nüfusun yoğunlaşmasından

dolayı zarar gördüğü iddiasındadır. Bunun için de İsviçre'ye gelecek göçmenleri engellemek ve yıllık % 0,2 seviyesine çekmek istemektedir.

Yine kalıcı olmayan, sınır işçilerini ihtiyaç

duyduğu oranda, düşük ücret ve güvencesiz, ağır çalışma koşullarında çalıştırmak istemektedir. Bu işçileri yerli ve süresiz oturuma sahip işçilere karşı koz olarak kullanarak sömürüyü artırmaktadır.

Geçici çalışma ve oturma statüsüne sahip işçilerin ailelerini engelleyerek açıktan insan haklarına karşı suç işlemektedir.

Ecopop, doğal kaynakların herkese yetmediğini, onun için de geri kalmış yoksul ülkelerdeki nüfus artışının engellenmesini, "aile planlanması" ile nüfusun azaltılmasını ve böylece doğal kaynakların kontrol altına alınmasını isteyerek, yoksul ülkelerin halklarını suçlamaktadır. Üstelik nüfusun kı-

sıtlanması dayatmasıyla, kişilerin hak ve özgürlüklerine müdahale ederek kimin kaç çocuk yapacağına dahi karar vermektedir.

Yoksulluğun nedeninin, kapitalistlerin aşırı kâr hırsı uğruna doğayı ve insanlığı tahrip etme, yok etme değil de, nüfus artışında olduğunu söyleyerek gerçekleri çarpıtmaktadır.

Oysa ki yoksulluğun asıl nedeni, kapitalist-emperyalist sistemin aşırı kâr hırsıdır. Dolayısıyla yoksul ülkelerin kaynaklarının sömürülmesi ve kaynaklarına el konmasıdır. Bu aynı zamanda göçün de en önemli nedenlerinden biridir.

Ecopop, insan hakları ihlali, açıktan ırkçılık, sömürgecilik yapmakta ve gerçekleri çarpıtmaktadır!

Ecopop; Yerli ve göçmen işçi ve emekçilerin düşmanlaştırılmasıdır!

Ecopop; Yoksul halklara düşmanlık, dayatmadır!

Ecopop; Doğayı ve doğal kaynakları tüketen, yok eden kapitalist tekelin korunmasına yöneliktir!

Ecopop; Yalan ve çarpıtma ile gerçeklerin gizlenmesi, suçluların korunması, mağdur yoksul emekçilerin suçlanmasıdır!

Avusturya'da 12 Saatlik İş Günü Yasa Tasarısına karşı eylem konferansı

Avusturya'da 12 saatlik iş günü yasına karşı yürütülen imza kampanyası, Viyana'da 11 Ekim Cumartesi günü örgütlenen bir konferansla sonlandırıldı.

Katılımcılığını ATİGF, Komintern ve diğer yerli örgütlerin yaptığı platform toplantısında şu anda parlamentonun alt komisyonlarında hazırlığı devam eden yasaya değinildi ve 100 yıl öncesinden 8 saatlik iş günü hakkının savunulup kazanıldığına altı çizildi. Konferansa Tür-

kiye'den Hasan Gülüm ve İngiltere Unnisan Sendikası'ndan Roger Banister de katılım sundu.

Tüm gün süren konferansta iki sefer üç ayrı çalışma grubu (workshop) oldu. Çalışma gruplarının konusu "Avusturya Sendika Birliği'nde (ÖGB) nasıl çalışmalıyız?", "İş yeri mücadelesi sosyal mücadele ile nasıl bütünleşir?", "Sosyal hizmetlerde çalışanların mevcut durumu ve bu alanda nasıl örgütleniriz?" oldu.

Hasan Gülüm; işyeri çalışması

ve sosyal mücadele ile bütünleşmesi konusunda sunum yaptı.

Konferansa çeşitli örgütlerden ve meslek gruplarından 70'in üzerinde kişi katıldı. Saat 11.00'de başlayan konferans 17.30'da bitti.

Konferansta işçi ve emekçilere dönük saldırılara karşı dalgakıran olmak için biraraya gelen çeşitli emek örgütlenmeleri ve sendikal örgütlenmeler çalışmalarını daha güçlü bir şekilde ortaklaştırma kararı aldılar.

Anaların öfkesi ile boğalım faşizmi

Innsbruck'ta da 25 Ekim günü Kobanê'de direnenlere ve Galatasaray'da kayıp evlatları için 500 haftadır eylem yapan Cumartesi Annelerine destek eylemi yapıldı. O gün bir farklılık olarak Cumartesi Anneleri'nin

eyleminin 500. haftasıydı.. 500 haftadır devlet tarafından kaybedilen "faili belli" evlatları için eylem yapan Cumartesi Anneleri'ne destek olarak Tirol Demokratik Güç Birliği bileşeni olan Yeni Kadın da eyleme beyaz baskörtüleri ve Cumartesi Anneleri imzalı dövizlerle katıldı.

Saat 14.00'te başlayan eylem önce Mala Gela Kurdan'ın Kadın Kollarının hazırladığı sessiz tiyatro ile başladı. (İŞ)İD tarafından kaçırılan, işkence gören ve satılan insanların konu edildiği gösterimin ardından platform adına ortak basın açıklaması yapıldı. Ortak açıklamanın ardından Cumartesi Anneleriyle dayanışmanın vurgulandığı basın metni okundu.

Ardından yürüyüşe geçen kitleden önce polis bir anons yaparak saldırı riskinden kaynaklı yürüyüşte her şeyin kaydedileceğini açıkladı. Polis şefine yapılan itirazla birlikte "yalnızca bir olay çıkması koşulunda kayda izin verileceği ve bunun platform tarafından yapılacağı" söylendi.

Yürüyüş sırasında sık sık "**Kobanê faşizme mezar olacak**", "Türk ordusu Kürdistan'dan defol", "**Biji Berxwadene YPG/Kobanê**" sloganları atıldı.

Yürüyüşün ardından kitle tekrar eylemin başladığı Anna-Saule heykelinin önüne geri geldi.

Londra'da Kobanê eylemleri sürüyor

İngiltere/Londra: Londra'da Kobanê ile dayanışma eylemleri devam ediyor. 19 Ekim günü merkezde bulunan BBC binası önünde biraraya gelen yüzlerce kişi yapılan mitingden sonra Trafalgar Meydanı'na kadar yürüdü.

Eyleme İşçi Partili Milletvekili David Lammy ve Jeremy Corbyn'in yanı sıra çok sayıda İngiliz insan hakları savunucusu ve devrimci ve sosyalist gruplar destek verdi.

BBC televizyonu önünde toplanan kitleye bir konuşma yapan Tottenham Milletvekili **David Lammy**; insanlıktan, demokrasiden yana olan herkesin Kürtlerin mücadelesinin yanında olması için çağrı yaptı.

Yapılan konuşmaların ardından uzun bir kortej oluşturan kitle yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca (İŞ)İD karşıtı İngilizce sloganların atıldığı eyleme sosyalist ve anti-faşist gruplar da bayraklarıyla katılarak destek verdi. Yürüyüş, Trafalgar Meydanı'nda sona erdi.

Eylemde Partizan da İngilizce, Türkçe ve Kürtçe "**Kobanê'de Kürt halkının (İŞ)İD'e karşı verdiği kahramanca savaşı selamlıyoruz**" yazan pankart ve bayraklarla yerini aldı.

Şengal'e yapılan saldırıya Zürih'ten protesto

Zürih: İŞ(İD) çetelerinin, Kuzey Şengal hattındaki Dahola ve Buruk köylerine yönelik yoğun saldırısı olmasından dolayı, Yurtsever Gençlik ve ATİK'in eş zamanlı acil eylem çağrısı üzerine İsviçre'nin Zürih kentinde akşam bir protesto eylemi gerçekleştirildi.

20 Ekim akşam saat 20.00'de yapılan çağrı üzerine harekete geçen Partizan okurları, Zürih Parlamento önünde toplanarak uluslararası tren istasyonuna doğru yürüyüşe geçti.

Yürüyüş boyunca Kobanê ve Şengal'e yönelik saldırılar sloganlarla protesto edilerek tren istasyonunun içine girildi. İstasyonda bir müddet sloganlar eşliğinde oturma eylemi yapıldı. Almanca ve Kürtçe sloganlar atan kitle, alkış ve zılgıtlarla yaklaşık 3 saat eylem yaptı.

Ortadoğu'da sınırlar değişirken...

Yaklaşık 100 yıl önce emperyalistler tarafından, böl-parçala-yönet politikalarının bir sonucu olarak Ortadoğu'da oluşturulan sınırlar artık hükümünü yitirmiş durumdadır. Türkiye dâhil bölge devletlerinin bu sınırlar halen geçerliymiş gibi açıklamalar yapmaları "resmi" ağızlarından malumun ilanını geciktirmeye çalışmak dışında, bir anlam ifade etmemektedir.

IŞ(İD)'in Musul'u ele geçirmemesinin sonuçlarına kabaca baktığımızda, yıllarca konuşulan kuzeyde Kürt bölgesi, ortada Sünnilerin bölgesi ve güneyde Şii bölgesi şeklinde Irak'ın üçe parçalandığını görürüz. IŞ(İD) ile birlikte Maliki yönetimi düşmüş, İran'ın Irak üzerindeki etkisi azalmıştır. Suriye'de başta Kobanê'ye olmak üzere yapılan saldırılar sonucu Esad'ın Nusayrilerin yoğun yaşadığı Halep ve çevresinde sıkıştığını ama güçlü bir kitle desteğiyle hüküm sürdüğünü, IŞ(İD) ve diğer örgütlerin doğu-orta bölgeleri ele geçirdiğini, kuzeyin ise Kürtlere kaldığını görüyoruz.

Fakat bu yeni oluşumların en önemli özelliği 100 yıl önceki sınırları oluşturulmaya çalışılan **yapay ulus devletleri yok sayan** özelliklerdir. IŞ(İD) (ki açılımı Irak Şam İslam Devletidir) sınır tanımadan Irak ve Suriye'de Sünni halkın yoğun yaşadığı yerlerde yeni bir devlet oluşumuna gitmektedir. Hep destek gördüğü Türkiye ile daha rahat bağ kurabilmek için Rojava'yı da ele geçirmek istemektedir. Cihat anlayışları gereği Rojava'dan sonra da durmayacakları bilinmektedir. Kendi planlarına göre İran ve Irak'taki asıl yapılanmalar birbirleriyle yakınsa da, Esad rejimi için bunu söyleyemeyiz. Her ne kadar Hz. Ali'nin hilafetini savunan yapılar olsa da Esad'ın Nusayri olması, yönünü Nusayrilerin yoğun yaşadığı Antakya'ya dönmesi için bir sebeptir. Kürtler ise hiçbir zaman parçalara bölünmüş olmayı kabul etmemiş, isyanlarıyla, başkaldırılarıyla bunu hep göstermişlerdir.

Özcesi; **Ortadoğu'nun Maşrik bölgesinde "eski" sınırlar varsayılarak politika yapmak, yeni durumu kavramamak anlamına gelecektir.** Egemenler oluşan bu gerçekliği görmekte ve bölge güçleriyle çıkarları doğrultusunda ilişkilenebilir. Politik öngörü, komünist devrimcilerin en temel özelliğidir. Mevcut durumu ve oluşacak yapıyı ayrıntılı analiz edip, örgütlenmelerini hazırlıklarını ve eylemlerini, ittifaklarını buna göre ayarlaması politik öncünün en acil görevidir.

Roboski, Gezi, Soma, Şengal, Kobanê... Ezilenlerin mücadelesi ortaktır

Önce Şengal direnişi, sonrasında Kobanê direnişi, hem coğrafi anlamda hem de beynimizdekiler anlamında "sınırlarımızın" ne olup ne olmadığını bize göstermiştir. Şengal ve sadece Kobanê'de değil tüm Rojava'da yaşananlar komünist devrimcilerin başta yukarıda belirttiğimiz nedenler dolayısıyla birebir sorumluluk

Ortadoğu'nun Maşrik bölgesinde "eski" sınırlar varsayılarak politika yapmak, yeni durumu kavramamak anlamına gelecektir. Egemenler oluşan bu gerçekliği görmekte ve bölge güçleriyle çıkarları doğrultusunda ilişkilenebilir.

duyması gereken gelişmelerdir. Burada yaşananların, bizim ele alışımızın ve pratiğimizin hızlı bir şekilde değerlendirilmesi Gezi İsyanı'ndan bile daha acil ve önemlidir deyişimiz boşuna değildir. Bunun birincil nedeni; Gezi İsyanı'ndaki "hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" şiarına ezilenler cephesinden yaşam buldurulmadığı içindir. Artık Gezi sonrası süreci de kapsayacak değerlendirmeler lazımdır. İkincil nedense birinciyle bağlantılı şekilde, aslında her biri bir hareketin tarihinde dönüm noktası olması gereken eylemliliklerle ve Soma gibi katliamlara rağmen gereken ivmenin yakalanmaması ve 6 Ekim gecesi başlayan serhildanların Ortadoğu politikalarımızla birlikte ele alınmasının gerekliliğidir.

İşte tüm bunlar bize, çok acil analiz ve hızla yaşama geçireceğimiz kararlar almamızı gerektirmektedir. Yukarıda Maşrik'ta sınırların nasıl anlamsızlaştığını genel olarak ortaya koyduksa da kısaca da olsa PKK'nin "Demokratik Ulus", paradigmasına ve bunun bir pratiği olan Rojava'nın ideolojik anlamda egemenlerin ve IŞ(İD)'in saldırılarına maruz kalmasına neden olan bu paradigmanın vücut bulmuş hali olan demokratik özerkliğe bakmamız gerekmektedir.

Şafağa en yakın olan zamanın en karanlık dönem olması gibi Kürdistan'ın dört parçasının bütünleşmesi, ulusal birliği sağlaması ihtimali ilk defa bu kadar çok güçlü olmuştur. Özellikle Şengal'e yönelik IŞ(İD) saldırısına esasta HPG'nin karşı koyması ve KCK'nın ulusal birlik çağrıları; Kürt ulusunun büyük çoğunluğunda PKK'yi ulusal birliğin temsilcisi/teminatı olarak görmesine yol açmıştır. Gerçekten de geçen yıl sınır kapılarını Rojava'ya kapatan, Salih Müslim'i topraklarına almayan, TC işbirliğiyle, hendek politikalarıyla Güney Kürdistan'daki yoksul halkın tepkisini çeken KDP'nin yeni bir ulusal atak yapmazsa ciddi bir güç kaybına uğrayacağı belirlemesi yapmak kahinlik olmayacaktır. KDP için hal buyken, PKK Irak Kürdistanı'nda da somut bir güç olduğunu göstermiş, etkisini artırmıştır. İran'da ise rejime karşı savaşan PJAK'ın PKK ile olan ilişkisi PYD gibidir. Kuzey (Bakur) ve Batı (Rojava) Kürdistanı'nda ise zaten

tek etkin güç PKK'dir. Yani dört parça Kürdistan'da farklı oranlarda da olsa görülen PKK'nin hâkimiyetidir.

Değişimi anlamak...

Ortadoğu tarihine kabaca bakıldığında dahi; İslamiyet'in yayılmaya başladığı dönemden günümüze kadar hâkim olan ideolojilerin din merkezli olduğunu görürüz. İslam ülkeleri; kapitalizmin modernist/aydınlanmacı ideolojilerine geleneksel olarak dine sarılarak karşı koymaya çalışmışlardır. 20. yüzyılın başında yaşanan ulusal kurtuluşçu hareketlerin dahi hepsi dinsel niteliktedir. "*Mesela Hindistan'da Seyit Ahmet var, İngiliz egemenliğine karşı bir hareket. Libya'da Ömer Muhtar Hareketi var. Sudan'da Mehdi Hareketi var. Endonezya Seraket İslam var, Muhammedi var. Bunun yanı sıra Halil Ganem, Necip Azuri, Raşit Rıza'nın başını çektiği Arap ulusçuluğu var...*" (Ortadoğu'da Yeni Dünya Dönemi, S. Parlar, S:68)

Biraz yakından bakıldığında Ortadoğu'da tarihsel ilerlemeci paradigmadan malul olan hiçbir komünist partinin tutunmadığını, dar çevreler olarak kaldıklarını oluşan BAAS rejimleriyle yakın ilişkiye girdiklerini görüyoruz. Çünkü Ortadoğu halklarının; emperyalizmin ekonomik işgaline olduğu kadar modernist/aydınlanmacı ideolojisine de karşı durduklarını ve bunun hiçbir şekilde "gericilik" ekseninde değerlendirilemeyeceğini Ortadoğu'daki komünist partiler görememişlerdir. Gerçeğe gözlerini kapatmak sadece komünist partiler için değil nereden beslenirse beslensin tüm politik özneler için ölüm çanlarının çalması anlamına gelir.

Ortadoğu halklarının emperyalizme, kapitalizme ve ideolojisi olan modernizme direnişinin nereden beslendiğini göremezsek; IŞ(İD)'in neden bu kadar hızlı yaygınlaşıp- kök saldığını anlayamayız. Neden, tüm siyasi gelişmelerin mezhepçilik temelinde olduğunu kavrayamayız. Ve çeşitli devrimci yapıların hatasına düşülerek "ilericilik" adına oryantalist bir bakışla Arap halkları küçümsenir tüm mücahedeleleri "gerici" sayılır.

Buradan hareketle de PKK'nin kültürel kimlikleri kapsayıcı demokratik ulus projesi tümünden reddedilir! PKK'nin bu projesi, Ortadoğu halklarının gerçeğinden beslenmektedir ve yine modernizme karşı ciddi direniş unsurları içermektedir. Bizim açımızdan ezilen Kürt ulusunun önüne somut olarak koyduğu ve can bedeli inşa etmeye çalıştığı bir proje olduğu için savunulması kadar, mevcut gerçekliğe sunduğu çözümün bizim Demokratik Halk Devrimi savaşımıza sunacağı olanaklar ve oluşturacağı alan açısından da desteklenebilir durumdadır.

Yazı boyunca kısaca da olsa anlatmaya çalıştığımız yeni durum dolayısıyla, biz komünist devrimciler açısından mevcut sınırların halklarımızın gösterdiği gibi bir anlamı olmamasından hareket etmeliyiz. Şengal Kobanê'dir. Kobanê Dersim'dir. Dersim İstanbul'dur. İstanbul Antakya'dır vs...

Ezilenlerin politikasının doğruluğu çoğu zaman düşmanın reflekslerinden çıkarılabilir. Başkan Mao boşuna "Düşman saldırıyorsa durum iyidir" dememiştir!! Son serhildana yönelik devletin, kontrgerillasını da devreye sokarak saldırması ve 3 günde 40'tan fazla kişinin yaşamını yitirmesi en büyük korkusunu göstermiştir.

Kobanê'deki büyük direnişin Suruç kadar Amed'te, Dersim'de İstanbul, Denizli, Antalya'da yankılanması TC'nin eteklerini tutuşturmuştur. Sınırların nasıl ortadan kalktığını göstermiştir 6 Ekim serhildanı. İşte bu yüzden hemen "güvenlik paketi" gündeme geldi.

Devlet; ezilenlerin öfkesinin sarsıcılığını bir kez daha deneyimlemiştir. Ama şimdiye kadar olduğundan farklı olarak tüm ülkeye yayılan ezilen şiddetini görmüştür. Ortadoğu'da sürececek olan savaş, PKK'nin egemenlerin planlarına çomak sokan demokratik ulus projesi, Kobanê direnişinin tartışılmaz devrimci etkisi TC'nin hazırlıklarını artırımına yol açmıştır. Ezilenlerin temsilcisi biz komünist devrimcilerin de "sınırları" aşarak, hızlı bir şekilde tahkimatımızı yapmamız gerektiği ortadadır.

Bu nedenle tüm alanlarımızın 43 yıllık illegal mücadele deneyimimize başvurulması, devrimci şiddet olanaklarını her zamankinden çok daha fazla değerlendirmesi mevcut reformizme/liberalizme ideolojik/teorik ve politik her alanda darbeler vurması zorunluluktur. Anın görevleridir. Bu süreçte atıl kalan, tüm yaratıcılığını, inisiyatifini ortaya çıkaramayan, bütün sınırlarını dört bir yanda parçalamayanların sınıf mücadelesini bir üst aşamaya sıçratamayacakları ve hatta ellerindeki son mevzileri de kaybedecekleri ortadadır.

Sınıflı toplumlarda dinginlik, süku-net değil karmaşa esastır! Barış değil savaş vardır! Burjuvazi her zaman buna göre hazırlandığından yasal/yasadışı silahlı güçlerinden hiçbir zaman vazgeçmemektedir. Sınıf mücadelesinin gitgide daha yükselecek dalgasına komünist bilinç ve ataklıkla, inançla girmeye hazırlanalım....

Tuncel: “Türkiye Kobanê’ye nasıl bakıyorsa, buradaki Kürtlere de aynı bakıyor”

Riha/Pirsûs: (İŞİD saldırıları 40’lı günlere girerken YPG’nin yürüttüğü direnişin bir parçası da sınır bölgesinde sürüyor. Kürt halkının sınırları berhava eden direnci, burayı da savaşın bir parçası kılarken sınırdaki Kürt halkının seçilmişleri de direniş nöbetlerine katılarak süren mücadeleye destek sunuyor.

Biz de Özgür Gelecek Gazetesi olarak **Sebahat Tuncel** ile bir röportaj yaparak süreci konuştuk.

- Öncelikle bize Kobanê ve buradaki süreçten bahsedermisiniz? Süreci nasıl okuyoruz?

- Kobanê direnişi bence tarihteki yerini aldı. Halkların, emekçilerin, ezilen yoksulların, sosyalistlerin ve kadınların kazandığı bir devrim süreci olarak görmek gerekiyor. Çünkü Kobanê sadece Kobanê değil. İŞİD denilen bu katliamcı örgütü de, Ortadoğu’yu yeniden şekillendirmek isteyen emperyalist politikanın bir parçası olarak görmek gerekiyor.

İŞİD yeni ortaya çıkmış bir örgüt değil. Yaklaşık 2 yıldır El-Nusra, İŞİD konusunda soru önergeleriyle Türkiye’nin bu konudaki desteğini Parlamen-toda onlara sorduk. Şu an ise, sadece Türkiye’de değil; Avrupa’nın, Amerika’nın da desteği ile dünyanın en zengin, barbar ve katliamcı örgütü ile karşı karşıyayız.

Ortadoğu açısından bu süreci sadece Suriye, sadece Rojava ile başlatmak da doğru değil. Tunus’la başlayıp Mısır ile devam eden, “Ortadoğu’nun yeniden şekillenmesi” ve “Arap Baharı” diye ifade edilen bir süreç bu. Ortadoğu halkları itirazlarını, bölgeyi kendilerine göre dönüştürme ve Ortadoğu’yu yeniden şekillendirmenin aracı haline getirdiler ve bu süreç devam ediyor.

Burada emperyalistlerin hesaplamadığı bir durum vardı, bu da **Rojava Devrimi**’ydi. Kürtler yaşanan bu kriz ve kaos ortamında, ne otoriter baskıcı Esad rejimine ne de ne olduğu belirsiz ÖSO diye ifade edilen ama içinde El kaide-El Nusra gibi katliamcı örgütleri barındıran gruba taraf oldular. Özerkliğini, Kantonlarını ilan ederek buradan demokratik bir sistemi örmeye çalıştılar.

Bu yüzden Rojava’yı tüm bu güçler boğmak istedi ama Rojava fiili bir durum oluşturdu ve demokratik-özerk bir sistemi ilan etmeye başladı. Aslında özgürlükçü sosyalist bir sistem de diyebileceğimiz, ezilenlerin özlemle bahsettiği sistemi Rojava hayata geçirmeye çalışıyor.

Dikkat ederseniz İŞİD Musul’un ardından Şengal’e saldırdı. Şengal’i alabilseydi, o bölgeden Rojava’ya saldırıyordu ama YPG burada da direndi ve halkı korudu. Arkasından Kobanê saldırısı geldi. Bu saldırının ardından bir yandan Mahmur’a saldırıyor, diğer yandan Bağdat’a ilerliyor. Dikkat ederseniz çok yönlü bir saldırı ile karşı karşıyayız.

Kobanê burada çok görkemli bir direniş sergiledi. İŞİD’in elindeki ağır si-

lahlara rağmen -ki Irak Ordusu’nun önemli bir silah gücünü ele geçirdiler- Kobanê’de YPG-YPJ güçleri güçlü bir direniş sergiledi ve tüm dünya bunu takdir ediyor. 39 gündür Kobanê’de bir destan yazıldı. Çok büyük bedeller verildi ama bir tarih yazıldı.

- Fiili olarak Suriye sınırlarında olan bir savaşı Suriye izledi, savaşın Kürtlerdi ama Peşmerge izledi, Mısır’ı iç sorunu gören Türkiye “Kobanê benim meselem değil” dedi. Ama bugün ÖSO, Peşmerge vb. destek olacağımı söylüyor. Bu politika değişimini nasıl yorumluyorsunuz?

- Uluslararası güçler kaybetmesini istiyorlardı. Ortadoğu’daki planları çerçevesinde yeni bir durumun ortaya çıkmasını istiyorlardı. Bu konuda Türkiye’nin Suriye politikasının etkisi olduğunu düşünüyorum. Türkiye, Suriye’yi o kadar iç meselesi haline getirdi ki, kan davasına dönüştürdü. Esad’a karşı her türlü hukuksuzluğa ve hak ihlaline göz yumdu. Bugün, İŞİD’in halkımıza yönelik bu saldırısında birebir rolü var, çünkü sınırlarını açtı, ekonomik destek verdi, silah desteği sundu, petrol ticareti yaptı.

Birkaç aydır İŞİD terör örgütüdür dese de, bunu da PKK ile kıyaslayan şekilde yaptı. Aslında bu bile Türkiye’nin ne kadar ikiyüzlü bir politikasının olduğunu ortaya çıkartıyor. Onların çıkarı, Kürtlersiz bir Ortadoğu ancak Kürtler bu güçlere Kürtler olmadan Ortadoğu olmayacağını gösterdi.

Gelinen aşamada ise, YPG açısından bir zafer durumu ortaya çıkınca, bu defa bunu nasıl yakalayabiliriz üzerinden yaklaşıyorlar. Yoksa Peşmerge de şimdiye kadar karar almadı. Aldıkları karar önemlidir, parlamento Rojava’yı tanıdı, silah gönderme kararı aldı, peşmerge gönderme kararı aldı ama bir ay sonra aldılar bu kararları. Başta alsalardı, bu kadar kayıp olmayabilirdi. Yine koalisyon güçleri etkili vursaydı başta, yine bu kadar kayıp olmazdı. Ne zaman ki, Kobanê direnişi kazandı, direnişe ortak çıkma, direnişten pay elde etme eğilimi ortaya çıktı.

Ama halklarımız gördü, dünya halkları gördü oradaki direnişi. Dolayısıyla artık, yeni bir umut var. Kobanê direnişi diye bir tarih var. Dünyanın her yerinden destek var. Halklar, Kobanê’de direnenin Kürtler olduğunu, Kürt kadınları olduğunu biliyor ve bence bu bir kazanım. Aynı zamanda tarihte yeni bir kırılmayı da ifade ediyor, özellikle de kadınlar açısından.

- Sürecin bir de Türkiye ayağı var. HDP ve DBP’nin yarattığı bir seferberlik hali var. Ayrıca sürecin TC ayağı açısından bir Kobanê Serhildanı süreci geçti. Bu çerçevede, özellikle eylemlerin durma biçimine dair da kamuoyunda birçok tartışma oldu. Tabii eylemler 30 yıl sonra sokağa çıkma yasağı ilan ettirecek kadar

da bir korku yarattı hükümette. Bu sürece dair yorumlarınız nedir? Ek olarak, Kobanê direnişi, sadece Türkiye açısından değil, Ortadoğu açısından yeni bir evre. Bunun Türkiye’deki yansımaları nelerdir sizce?

- Rojava Devrimi, sadece Türkiye Kürdistanı açısından değil, İran ve Suriye Kürdistanı açısından ve sosyalistler, özgürlük mücadelesi verenler açısından da müthiş bir ilham kaynağı haline geldi. Kürt halkı Kobanê’nin geleceğini kendi geleceği ile ortak hale getirdi. Türkiye’de yaşayan Kürtler de Kobanê’nin tüm kazanımlarını kendi kazanımları olarak gördü, ki bu çok doğaldır zaten. Çünkü, Kürdistan coğrafyasının sınırları Kürtler tarafından çizilmemiş, aksine bu coğrafya emperyalistler eliyle 4 parçaya ayrılarak Kürtleri 4 devletin baskı politikasının altında yaşamaya mecbur bırakmıştır. Kürtlerin isyanının bu kadar büyük olmasının nedeni de bu: yapay çizgilerle coğrafyası, duygusu dörde ayrılmış.

İkincisi, Kobanê’nin kazanımlarının Türkiye’deki çözüm sürecini temelden etkileyen bir süreç olduğunu tespit ettik, HDP/HDK olarak. Bu sadece propaganda açısından değil, gerçeklik açısından da böyle. Türkiye bir yandan Kobanê’deki halka ölümü-zulmü reva görürken kendi coğrafyasında yaşayan halka barış ve huzur öngöremez. Aslında Kobanê’ye nasıl bakıyorsa buradaki Kürtlere de aynı bakıyor. İnsanlar bunu böyle okudu. Oradaki Kürtler buradakilerin akrabası-kardeşi. Kardeşini düşman gören, akrabasını düşman gören ve terörist ilan ederek buna karşı her türlü devlet baskısı ve şiddetini ortaya koyan bu katliamcı zihniyetin yanında duramazlar.

Kürtler, 6-8 Kasım arasında ortaya çıkan direnişle birlikte hem devlete hem tüm dünyaya **“bizim geleceğimiz ortaklık”** gerçeğini gösterdiler. Bu Kürdistan’daki ulusal birliğin güçlenmesine yol açtı. AKP hükümeti bu gerçeklik karşısında çok çaresiz kaldı ve Kürtlerin ne istediğini net anladığı için bunu bastırmaya yöneldi. Bu nedenle sokağa çıkan, geleceği hakkında söz söyleyen halklar karşısına paramiliter güçleri çıkartarak, ellerine silah-kılıç verip halka karşı kışkırttı. Burada 48 insan katledildi ve bunun 40’ı bizim tabanımızdı.

AKP buna “derin devlet” vb. diyor ama AKP bunu devlet gerçekliği içerisinde yaptı. Klasik devlet yaklaşımı olan haddini bildirme, bedel ödetme yakla-

şımı geliştirdi. Kürtler de AKP şahsında devletin ne demek istediğini gördü tekrar.

Bu noktada en çok sorulan soru şu oluyor, çözüm sürecinin akıbeti. Dikkat ederseniz, **çözüm ve diyalog sürecini devlet başlatmadı, başlatmak zorunda kaldı.** Sayın Öcalan’ın Amed Newroz’unda 2013 yılında ortaya çıkardığı manifesto ile başladı ve devlet, bu noktada hiçbir adım atmadı. Hep Kürt hareketi adım attı. Çünkü Kürt hareketi Ortadoğu’da yeni bir yol olarak, 3. Yol olarak ifade ettiği demokratik, özgürlükçü, kadın özgürlüğünden yana ve ekolojik bir perspektifle yeni bir yaşam inşa etmek istiyor. Bunu İran-İrak-Suriye-Türkiye fark etmiyor. Ulus-devlet gerçekliğini aşarak yeni-demokratik bir sistemi; Kürtlerin kendi kendilerini yönetebilecekleri ama birlikte yaşadıkları halklarla özgürlükçü bir ilişki kurabilecekleri bir sistemi inşa etmek istiyor. Ortadoğu Konfederalizmi diye bir idealden bahsediyor. Halkların kendi yaşadıkları coğrafyada, kendi kaderini tayin edebilecekleri özgürlükçü bir sistem içerisinde ortak bir gelecek kurmaya çalışıyor.

Unutulmasın ki, devletler bir şey vermezler. Hak verilmez alınır diye bir söz vardır ve devrimciler bunu bir deneyim üzerinden söylüyorlar. Bu süreçte devletin yaklaşımı, devlet gerçekliğine değil Kürtlere bağlı. Nasıl olacağı da Kürtlere bağlı. Devlete kalsa, **“silahları bırakalım, PKK’dan kurtulalım”** diyor. Bizim çözüm dediğimiz şey bu değil. Kürtlerin kendi kendisini yönetmesi, demokratik bir cumhuriyetin inşası, Ortadoğu’da ve Türkiye’de yaşayan halklarla yeni bir hukuk oluşturulması, demokratik bir sistemin inşası bizim yapacağımız şey. O yüzden bu sürecin geleceği, Kürt Özgürlük Hareketi’nin mücadelesine, o mücadele etrafında örgütlediği kitleye ve Kürt hareketinin dostlarının Kürt hareketi ile kurduğu ilişkiye bağlı.

Ben umutluyum. Bu süreç mutlaka gelişecek. Çünkü halklar gerçeği gördü, Gezi Direnişi’nde gördü, devletin otoriterleşen, gittikçe polis devleti haline gelen, faşizan hale dönüşen yaklaşımının nelere mal olduğunu gördü.

Bize deniyor ya; Kobanê bahane edilerek insanları sokağa döktünüz diye; AKP, Kobanê’yi bahane ederek kendisine rant elde etmeye çalışıyor. Buradan bir rant ilan edilip özgürlükleri kısıtlamaya dönüştürüyor. Herkes biliyor ki, Güvenlik Yasası sadece Kürtlerin özgürlüğünü kısıtlamayacak, 76 milyonun özgürlüğünü kısıtlayacak. Özgürlükleri kısıtlayarak sorun çözmeye çalışılıyor ama bunun sonuç almadığını 90’larda ve OHAL süreçlerinde gördük.

Sonuçta devrimcilerin görevi, umudu büyütme, ütopyamızı gerçek kılabilirdir. Çok yakındır, Kobanê direnişinin ortaya koyduğu şey, kendi gücümüze güvenerek demokratik bir sistemi inşa edebiliriz. Yeter ki kendi gücümüze güvenelim, yeter ki doğru yerde tavrı alalım, doğru zamanda ve doğru yerde olalım. Bunu gerçekleştirebilirsek kazanan biz olacağız.

Kobanê sınırında birkaç gün...

Riha/Pirsûs: Sınıra gitmeden önce Kobanê'deki gelişmeleri, direnişi televizyonlardan öğreniyorduk.

YPG/J'nin direnişi konuşulmaya başlanmıştı, özellikle Şengal katliamı ile beraber dünyanın gözü, katil (İŞ)İD'in Ortadoğu'daki katliamları ile buraya dönmüştü.

19 Eylül itibarıyla bizim de gözümüz kulağımız sınırdıydı. TC geçişlere izin vermişti, yüzlerce kişi geçmeye başlamıştı ve sınıra binlerce kişi akıyordu.

O dönemde sınıra Özgür Gelecek muhabirleri de gitmiş, direnişin, savaşın içinden haberler vermeye başlamıştı.

Sınıra binlerce insanın yığılmasıyla jandarma saldırısı gerçekleşmişti, Kürdistan coğrafyasının geleneği sürmüş ve yeni bir serhıldana daha sahiplik ediyordu. Bu kez başka bir coşku vardı, çünkü direnişe ortaya konmuş bir zaferin meyveleri emperyalistler tarafından yenmek isterken yeni bir direnişin odağı olmuştu.

Sınırın diğer yakasında elde silah savaşan YPG/J gerillaları, sınırın bu tarafında savaşçılara her türlü destek için gelen binler, bir direniş ve tarih yazıyordu bu topraklarda.

Orada bulunmamak tarihi reddetmek değil miydi? Her şekilde orada olmak, içinde, bir parçası olarak yer almak, direnişin havasını solumak gerekir diye düşünüyordum ve sabırsızlıkla "sen de git sınıra" denmesini, sıranın bana geldiği müjdesi verilmesini bekliyordum.

O çok sıcak günlerin ardından sıra bana gelmişti, haber gelmeden önce de gitmenin yollarını aramaya başlamıştım, giden olursa gidecektim bir günlüğüne olsa bile. Duyar duymaz hızlıca hazırlık yapmaya başladım, yoldaşlarla yola koyulduk. İçim coşku ve heyecan doluydu Kürdistan yolculuğu için.

Kürdistan'ı Dersim'den doğru bilirim aslında biraz. Ama Dersim daha farklı bir coğrafya, orada hissettiğin şeyi başka bir yerde hissedemezsin ama aynı şekilde diğer Kürdistan illerinde hissettiğin şeyi de Dersim'de hissedemezsin. Böyle düşündüğüm için ve daha önce Amed'e bir iki defa etkinlik için gidip döndüğüm için bu gidişimi Kürdistan'a ilk yolculuğum olarak görüyordum. Elbette işin bir yanını da sıradan bir gidiş olmadığı bilincinin verdiği heyecan oluşturuyor.

Diyorum ki kendi kendime, ellerinde doçka, bıksi ile kanlı katil çetenin havan toplarına, ağır silahlarına karşı savaşan bu gerillalar tarihe altın harflerle direnişi yazıyor. Bir de Kobanê'ye geçsek diye hayal kuruyoruz.

Eylemler biraz azalmış, daha hareketsiz görünüyordu ve biz nasıl bir tablo ile karşılaşacağımızı bilmiyorduk, koşulların en kötüsüne hazırlamıştık kendimizi.

Sabahın erken saatlerinde, gün kararmamışken vardık Pirsûs'a. Nöbetlerin tutulduğu, en kabalık köylerden birine gitmek için biraz bekledik ve kitlenin beklediği bir köye yol almaya başladık. Çöl ikliminde olduğu gibi havanın soğukluğu içimize işliyordu, gün ışıdıkdıca çöl sıcaklığı kavuruyorken, bomba sesleriyle yaşamına devam eden köyde, (İŞ)İD saldırılarını en sınırdaki köyde olmazsak da çıplak gözle görece kadar yakındık artık. Düşen bomba, atılan roketler yaşamı yeniden tanımlamaya neden oluyor. Ne kadar tanıdık olsan da bu duruma yeniden bir kez daha tanıklık ediyorsun.

Evinden barkından edilmiş ve yüzlerce kişinin kaldığı çadırlarda mülteci durumuna düşmüş bu insan manzaraları drama işaret ederken, yüreğinin bir parçası orada savaşan evlatlarında olanları görüyorum.

Direniş seslerini bir süre sonra sen de ayırt etmeyi bölge halkıyla öğreniyorsun. Günlerce kalınca korkuların birleşiyor, aynı seslere irkiliyorsun, aynı sofrada otururken. Soğuk havada, ateş başında çayını yudumlarken savaşın çirkin sesini ve bunu sonlandırmak için direnişte olan savaşçıların yorgunluğunu duyarken her seferinde irkilsen de alışırıyorsun bir süre sonra bomba seslerine. Bir bomba atılıyor örneğin türkü söylerken, ses kesiliveriyor aniden, hemen sonra yutkunup devam ediyorsun, bir şey olmamış gibi. Bu ısrardır belki de.

Onların görebilecekleri bir yerde hâlâ durmak gibidir, yaktığın ateşle yüreklerini ısıtmak, oğulları, kızları savaşanlara oğul olmak, kız olmak, baba olmak, ana olmak çocuklara...

Nöbet ve yemek organizasyonu yapılırken, bir gün bir akşamın geç vaktinde TC'nin askerleri 90'lı yıllara ait uygulamaları aratmayan bir durumu hatırlatıyor bize. Onlarca tank ve yüzlerce askeriyile 90'lı yılları aratmıyorlar.

"Bir gece ansızın gelen" TC, kimseyi dinlemeyeceğini ve kimsenin onların muhatabı olmayacağını söyleyerek yarım saatlik süre verdiğini söyledi ve saldırıya başladı.

İnsanlar köyün içlerine doğru çekilmeye başlamıştı, o sırada gaz bombaları ile göz gözü görmez oldu. "Garip" bir durumdur, askerler sokakta "bu köyü yakacağız, temizleyeceğiz burayı sizden" diye nara atıyordu ancak ne-reyi, kimden, ne için temizlediğine akıl sır ermiyordu.

O gece ev sahipleri gazdan etkilenen bizleri evine aldı. Kitle sadece bekleyiş halindeydi ne elinde silah vardı, ne taş ne başka bir şeye "zarar verme" yani o ünlü "kamu malına zarar" durumu bu ani baskında söz konusu değildi.

Sığındığım evdeki manzara bana küçüklüğümde tanklarla jandarmanın köye girişi ve bizim evin ışığını söndürerek korku içinde evde gitmelerini bekleyişimizi hatırlattı.

Yıllar sonra aynı duyguları devlet tanklarıyla postallarıyla yeniden hissettiriyordu. Ama o dönemden farklı olarak tarihe not düşmüş bir direniş sergileniyordu. Direnişe yabancı olmayan hatta bir gelenek haline gelen bu topraklarda yansımaları bulmuştu.

Dürbünle direnişe davet

İlk günlere göre kitle daha az olsa da, nöbet eylemi ve destek için yapılan eylemler devam ediyordu. Gece nöbetler devam ederken, gündüzleri köyün camisinde Kobanê'de çatışmaları izlemek için dürbünle direnişçiler ekibi oluşurdu. 1 km ötede savaşan oğulları, kızlarını merak eden, evde duramayan birçok insan dürbünle direniş ekibine dâhil olup tek tek atılan doçka silahına sevinirken "Biji berxwedana YPG/J" diyerek sloganlarını direnişçilere duyur-

maya çalışıyordu. "Gerilla mermisini boşa atmaz tek tek atılanlar YPG/J'nin, ellerinde silahları bol olduğu için bir süre kesilmeden atılanlar ise (İŞ)İD'in" yorumuyla, ardarda atılanların (İŞ)İD'e ait olduğu düşüncesiyle bir endişe belirliyordu yüzlerde.

Bulduğumuz köy oldukça büyüktü, buraya gelip yerleşen Kobanêli sarışın mavi gözlü çocuklarımız oldu bu süreç içinde bir de. Bir süre sonra bize alışınca bildikleri tüm marşları söylediler yanımıza kadar sokulup. Çadır kentte yaşayanlara göre daha özgür sayılırlardı, çünkü çadır kentlere yerleşen ve her biri en az 8 kardeş olan bu çocukların, dar mekândakilere göre oyun alanları daha genişti.

Yüreklere büyümüş, küçük "Hevaller"

Bu süreç içinde çadır kentlere de gittim, Kürtçe tam bilmediğim için iletişim kurmakta zorlandım ancak bakışları, sarılışları ve tedirginlikleri çok şey anlatıyordu. Her yetişkinin kurduğu "savaşın bitmesini ve kendi yaşadığımız yerlere geri dönmeyi istiyoruz" cümlesini bu çocuklar sessizlikleriyle anlatıyordu, çok daha etkili. Bir de çocukların her biri bize "Heval" diye sesleniyordu. Bu çok anlamlı, değerli geldi bana. Kendilerine yabancı görmedikleri, çocuk yüreklerinde büyüttükleri sevginin bir eseri olmalıydı. Elimizden tutup bizi çadırlarına götürüyor, anneleriyle fotoğraf çektirmek istiyorlardı. Zafer işareti yapıp, "Biji berxwedana YPG" diyerek slogan atarken, kendi kendime umudun, direnişi, cesaretin çocukları, geleceğin direnişleri, hayatı sınırın bu tarafında olan "taş atan çocukların" kardeşleri gibi erken öğrenmişler, "had-dinden fazla" erken büyümüş bu çocuklar diyorum. **(Bir Partizan)**

Gazeteci Hakan Çelik Kobanê'de yaşamını yitirdi

H. Merkezi: Kobanê'de (İŞ)İD'e karşı savaşırken hayatını kaybeden 8 kişinin isimleri YPG Basın Merkezi tarafından duyuruldu.

YPG Basın Merkezi açıklamasına göre Eğit Kobanê kod adlı Mehmûd Ehmed, Cuma Gûyî kod adlı Azad Bilen, Devrim Ürmiyê kod adlı Refiq

Nebizade, Ferman Agirî kod adlı Ferhat Taşkın, Heqî Xemgîn kod adlı Loqman Ataman, Mehmûd Elî, Rizgar Rêzan kod adlı Hakan Çelik ve Teverger Berxwedan kod adlı Hindî Şêx'in şehit düştükleri öğrenildi.

Bianet eski stajyerlerinden İstanbul Üniversitesi Gazetecilik Bölümü mezunu Rizgar Rêzan kod adlı Hakan Çelik stajı boyunca Cumartesi Anneleri/İnsanlarının zorla kayıplara karşı mücadeleleri, öğrenci direnişleri, Ro-

boski katliamı ve kadın hakları üzerine haberler yapmış ve Bianet'e veda yazısında "Öğrencilerin direnişlerinde haberlerini yapmak için yanlarında olmak, Roboski anmalarına gitmek benim için sadece haber değeri olan şeyler değildi" diyerek habercilik anlayışını açıklamıştı.

YPG Basın Merkezi, tarafından Rizgar Rêzan kod adını kullanan Hakan Çelik'in 20 Ekim'de hayatını kaybettiği belirtildi.

Son kayıp bulunana kadar

İstanbul: Cumartesi Anneleri Galatasaray Meydanı'nda 500. kez buluşurken binlerce işçi, emekçi ve genç de eyleme destek vererek katil devletten hesap sorma, kaybedilenleri bulma mücadelesinin sürdüğünü gösterdi. Ayrıca dünyanın birçok yerinde de dayanışma anlamında eylemler gerçekleşti. Yanı sıra eyleme Berkin Elvan ve Hasan Ferit Gedik'in ailesi de destek verdi.

500 haftadır gözaltında kaybedilenlerin akıbetini soran aileler saat 11.00'den itibaren alanda toplandı. Sanatçıların, aydınların ve ilerici güçlerin günlerdir yaptıkları çağrılar karşılık buldu ve binlerce insan eyleme destek verdi.

Bedellerle kazanılan meydan bırakılmayacak!

500. hafta nedeniyle çok sayıda kayıp yakını bir araya gelerek düşüncelerini paylaştı. 1990'lardan bugüne aynı devlet politikasının sürdüğü ifade edilerek dün kaybedenlerin bugün failleri koruyarak aynı baskıyı sürdürdüğü söylendi. Yıllar da geçse mücadelenin annelerden torunlara devredilerek süreceği vurgulandı.

İlk sözü kayıp Fehmi Tosun'un

eşi **Hanım Tosun** aldı. Hanım Tosun, "90'lı yıllarda direnerek bu meydanı kazandık ve kazanırken de yediğimiz dayaktan gücenmedik" dedi. Tosun'un ardından, Cemil Kırbayır'ın ağabeyi **Mikail Kırbayır** konuştu. Kenan Bilgin'in kardeşi **İrfan Bilgin** de "Fail devlettir" diyerek kişilerin önemli olmadığını, iktidara karşı mücadeleyi sürdürdüklerini belirtti.

Bu resimler devletin işlediği cinayetlerin delilidir

Ardından söz alan, Rıdvan Karakoç'un kardeşi **Hasan Karakoç**, "20 yıl önce onlarla

başlayan eylem şimdi on binlerle buluştu" dedi. Kayıp annesi Zübeyde Tepe, katillerden Doğan Güreş'in ölümünü anımsattı. Sonra oğlu için Kürtçe bir şiir okudu. Kayıp yakını **Muzaffer Yedigöl**, "Mezarsız ölülerin ülkesi"nde eyleme destek verenleri selamladı, "İstediyimiz sadece kemikleri" dedi. Bu meydana büyüyen **Gülbahar Alpsoy** ise, 500 haftadır direndiklerini belirtti ve Kobanê'deki kadınların direnişini selamladı. Alpsoy "Adaleti istemeyeceğiz, adaleti getireceğiz" dedi. Gözaltında kaybedilen Süleyman Cihan'ın abisi **Ahmet Cihan** "Bu resimler devletin işlediği cinayetlerin delilidir" dedi. **İkbal Eren**, "Kocaman bir aile olduk" diyerek, kısmen de olsa gözaltında kaybedilmelerin önüne eylemlerle geçtiklerine dikkat çekti. İlk hafta ile

500. haftanın aynı olduğunu söyleyen Eren, herkesi bugünkü gibi sahiplenmeye çağırdı.

Serhat Ertak, gözaltında kaybedilen maden işçisi Mehmet Ertak'ın oğlu. Van'dan yıllardır biriktirdiği öfkesi ve kinle gelmiş Cumartesi Anneleri'nin yanına. Babasının fotoğrafını kaldıran ve kayıp yakınlarından da kaldırmasını isteyen Ertak, "Burada tek resim var, adı da kayıp. Bu adaletin kanlı yüzüdür. Devlet, önce bu kanlı yüzünü temizlesin" dedi.

Galatasaray'da büyüyen çocuklardan Hasan Günülây'ın kızı Deniz Gülnay: "Burası sadece ağladığımız, öfkelendiğimiz bir alan değil. Fotoğraflarını tuttuğumuz insanların sesiyiz biz" dedi.

Aynı vahşet bugün (İŞ)İD eliyle sürdürülüyor

Yüksekova'dan gelen **Tahir**

Canan "Bunlar siyasi cinayettir" diyerek (İŞ)İD ile devletin aynı vahşeti uyguladığını söyledi. Babasının tanınmaması için yüzündeki benlerin kesilmesini anımsatarak aynı yöntemi bugün İŞİD'in uyguladığını söyledi.

Mukaddes Coşkun, Sedat Tanış ve Emrah Aydınlar da birer konuşma yaptı ve adalet mücadelesini sürdüreceklerini söylediler.

"Kaybedilmek istenen insanlığımızdır!"

Cumartesi Anneleri adına basın açıklamasını okuyan **İkbal Eren**: "Gözaltında kaybetmeyi suç olmaktan çıkaran bu zihniyet yalnızca adaletsizlik üretmekle kalmadı, aynı zamanda toplumu zehirleyerek ortak bir adalet duygusunun oluşmasını da engelledi. Fail kamu görevlisi olunca, yurttaşın öldürülmesinin ve yok edilmesinin suç sayılmayacağı algısını yarattı. Güvensizlik ve korku üreten bir politik iklim yaratarak toplumu suskunluğa sürükledi" dedi.

Açıklamanın ardından eylem, kayıpların fotoğrafları havaya kaldırılarak atılan "Katil devlet hesap verecek" sloganıyla bitirildi.

Cumartesi Anneleri'ne İzmir'den destek

İzmir: İHD İzmir Şubesi Cumartesi Annelerinin 500. Haftası için Konak eski Sümerbank önünde toplandı. Gözaltında yakınlarını kaybeden ailelilerin de katıldığı eyleme HDP, DBP, TMMOB, KESK Kadın Meclisi de destek verdi.

Eylemde, İHD tarafından okunan açıklamada, kayıplar bulunana kadar mücadeleden asla vazgeçmeyeceklerine vurgu yapılırken, "Cumartesi annelerinin oturma eyleminin 500. Haftası vesilesiyle bu topraklarda yaşayan herkese sesleniyoruz: yok edilmek istenen sadece evlatlarımız değil, insanlığın vicdandır. İnsanlık onurunu hedef alan bu suç karşısında susmayın! Kayıplar mücadelesini destekleyin! Hakikat ve adalet talebimize sesinizi katın!" denildi.

Basın açıklamasından sonra kısa bir oturma eylemi yapıldı. İzmir Müzisyenler Derneği de kısa bir müzik dinletisi gerçekleştirdi. Eylem alkışlarla sonlandırıldı.

Çıplak arama işkencesi mahkemede anlatıldı

İzmir: Şakran Hapishanesi'ndeki çıplak arama ve hapishane koşullarını protesto ettikleri için 75 tutuklu kadın hakkında "kamu malına zarar verme" iddiası ile açılan davanın ikinci duruşması görüldü.

Davanın Aliğa 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmasında, kadın tutsaklar hapishanedeki çıplak arama işkencesini anlattı.

Kadın tutsaklar, yaptıkları eylemin hapishane yönetimine seslerini duyurmak için olduğunu söyledi. Hapishanede çıplak arama işkencesinin devam ettiğini söyleyen

kadın tutsaklar, iddianamenin genelleştirilerek yazıldığını ve üzerlerine atılı suçları kabul etmediklerini belirttiler.

Çıplak arama işkencesine maruz kalan kadın tutsaklardan **Hayriye Özkan** söz alarak, hapishaneye girişte tüm çamaşırlarının çıkartılarak arandıklarını, hatta çikarmayanların üzerine 5-6 gardiyanın atılması ile zorla üzerlerinin çıkartıldığını söyledi.

Mahkeme heyeti duruşmayı 19 Şubat'a erteleyerek, bir sonraki duruşmaya ifadesi alınmayan 10 kadın tutsağın getirilmesine karar verdi.

Haberin var mı?

İstanbul: (İŞ)İD çetelerinin Kobanê'de gerçekleştirmek istediği katliama karşı 4 bin tutsak açlık grevinde.

Açlık grevinde olan tutsakların durumuna dikkat çekmek için 23 Ekim günü, TUAD İstanbul Derneği, Metris Kapalı T Tipi Hapishane önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklama esnasında ring araçlarının sürekli girip çıkmasıyla içerisinde bulunan tutsakların eylemcileri zafer işaretleriyle selamlamaları eylemi daha da anlamlı kıldı. Eylemde hasta tutsakların da diğer hapishanelerden Metris Hapishanesine getirildikleri belirtilerek "Hasta tutsaklar serbest bırakılsın" sloganları atıldı.

Eylem öncesi söz alan İHD İstanbul Şube Başkanı **Abdülbaki Boğa**, "İnsan hakları savunucuları olarak Kobanê'de koridor açılması ve dayanışmayı büyütme için" orada bulduklarını belirtti. Şu an 4 bin tutsağın açlık grevinde olduğunu belirten Boğa "Onlar, dışarıdaki görevimizi yerine getiremediğimiz için şu an direniyorlar" dedi.

Devamında söz alan HDP İl Eş Başkanı **Şamil Altan** konuşmasında; TC'nin zulüm kalelerinden bir tanesinin önünde belirterek burada PKK ve PAJK'lı tutsakların başlatmış olduğu "açlık grevinin taleplerinin, talepleri" olduğunu ifade etti.

Son olarak bir konuşma gerçekleştiren DBP İl Eş Başkanı Emrullah Bingöl bir hafta önce Tekirdağ'da tutsaklarla arasında geçen bir diyalog ile başladı. "Kaynakların az olmasına rağmen ellerine geçen paranın yüzde 50'sini Kobanê ile dayanışmak için gönderdiler" dedi. Tutsakların bir daha ölümlerinin yaşanmaması için Kobanê'nin kurtuluşu için, kamuoyu oluşturmak için bedenlerini ölüme yatırdığını ifade etti.

Tarihi direnişte saf tutmak

TUAD Başkanı **Arif Yılmaz**'ın okuduğu basın açıklamasında ise; Kobanê'de gerçekleşenin, insanlık onuruyla, (İŞ)İD onursuzluğunun kavgası olduğunu, insanlığın kazanması için Kürtlerin yanında, onların tarihi direnişinde saf tutmak gerektiğini ifade etti.

Ayrıca eyleme katılan tutsak annesi **Ayşe Yavuz** oğlunun açlık grevinde olduğunu belirtti ve zindan direnişini kutladığını söyleyerek, ne olursa olsun çocuklarının arkalarında olduğunu ifade etti.

Eyleme desteğe gelen Rojava'daki **Zahide Hüseyin** ise; zindanda direnenlerle her dört parçadıkların birlikte olduğunu belirterek Kobanê'de şehit olanların ölümsüzlüğünü vurguladı.

YDG Kampanya Çalışmalarından...

sinden hazırlanan ihtiyaç listesi üzerinden de yardım kampanyamıza yoğun bir

Pertek'te Kobanê ve Şengal ile dayanışma kampanyası

Kobanê'de direnişin devam etmesi ve bu direnişe bulunduğumuz her alanda omuz vermek, kitlelere götürmek adına 19 Ekim günü Pertek yerinde yazılama yaptık. Gazete çalışmalarımızda gündemlerimiz üzerine sohbetler ederek; Kobanê direnişini ve çetelerin saldırılarını kitlelere taşıma çalışmalarımız devam etmektedir. "**Biji Berxwedane Kobanê**", "**Kobanê halkı yalnız değildir**" vb. yazılamlar Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik imzalarıyla yapıldı.

Üniversitede startımı vermiş olduğumuz "**Kobanê ve Şengal ile dayanışma**" yardım kampanyamız 24 Ekim günü Pertek merkezde de devam etti. Yardım standına halk tarafından yoğun ilgi gösterildi.

Çalışmada gözüaltına alınan arkadaşlarımızın serbest bırakılması için duyarlılık çağrısı dile getirildi. Gazete ve derginin yanısıra bildiri dağıtımları ve sesli ajitasyonlarla dayanışmayı büyütme çalıştık.

(Pertek Partizan/YDG)

Pertek Sakine Genç MYO'da stant çalışması

Üniversitemizde Yeni Demokrat Gençlik olarak stant çalışması başlattık. Standımızda YDG ve Özgür Gelecek de bulundurduk.

Kobanê adına yardım kutusunun da bulunduğu standımıza MYO içerisinde yoğun bir destek sağlandı. Daha önce-

ilgi vardı. Burada ilişkilendiğimiz ve standımıza katılım sağlayan arkadaşlarla, Kobanê ve Şengal direnişi üzerinden sohbet ettik. YDG'nin Kobanê ile dayanışma için topladığı yardımları ulaştırmak için 7 Kasım'da sınıra gitme çağrısını da herkese ilettik.

Stant çalışmamız esnasında MYO içerisinde eksiklerimizin de farkına vardık. Özellikle T. Kürdistanı'ndan gelen öğrenci arkadaşlarla iletişim noktasında eksiklerimizin olduğunu gördük, bu anlamla bu eksiklerimize çözümler de üreterek MYO içerisindeki faaliyetlerimizi artırarak devam edeceğiz.

(Pertek YDG)

Adana'da Kobanê için çalışma

21 Ekim günü Adana-Çukurova Üniversitesi'nde okuyan YDG'liler olarak "**Şengal ve Rojava'yla dayanışmayı büyütüyoruz**" kampanyamız için R kantinine stant açtık.

Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik dağıtımını gerçekleştirdiğimiz standımızda dayanışma kutusu hazırladık. Standımıza gelen öğrenciler ile kampanyamız hakkında sohbet ettik.

(Çukurova Üniversitesi YDG)

KESK Kobanê'ye yaşam koridoru açılmasını istedi

İzmir: KESK İzmir Şubeler Platformu, Kobanê'ye yaşam koridoru açılması için eylem yaptı. Başka bazı illerdeki şubelerle eş zamanlı olarak yapılan eylem, İzmir'de Alsancak Sevinç Pastanesi önünde yapıldı.

Yapılan eyleme **Partizan, Kaldıraç, Yeni Demokrat Gençlik** gibi devrimci ve demokrat kurumlar da destek verdi. Eylemde basın açıklamasını KESK İzmir Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü **Hasan Ali Kılıç** okudu. Kılıç, hükümetin Kobanê'nin düşmesine seyirci kalmaması gerektiğini ve ihtiyaçların karşılanabilmesi için gerekli yardımların yapılabileceği bir yaşam koridorunun açılmasını istedi. Cihatçı çetelere her türlü silah ve lojistik desteğin son bulması gerektiğini vurguladı.

Munzur Çevre Derneği Ovacık Şubesi Açılış Etkinliği

Dersim: "Doğamızı katledenlere karşı yaşam alanlarımızı savunmak için dayanışmayı büyütüyoruz" şiarıyla Munzur Çevre Derneği Ovacık Şubesinin örgütlediği etkinlik 25 Ekim günü Ovacık Belediye Düğün Salonunda saat 18.00' de başladı. Uzun bir süredir yoğun bir emekle ça-

lışmaları yürütülen Ovacık MÇD'nin; Ovacık'ta ki ilk etkinliği; "Dersim ve Ovacık'taki maden ve baraj karşıtı yürüyüşleri" konu edinen sinevizyon gösterimiyle açılışı yapıldı. Ardından Kobanê Direnişi ve tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi.

İstanbul'da kampanya çalışmaları

İstanbul Üniversitesi İstanbul Üniversitesi'nde (İŞ)İD'çileri okula sokmayan devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere dönük **23 Ekim** günü sabah saatlerinde bir saldırı gerçekleşti.

Saat 09.50 civarında İstanbul Üniversitesi'nde okula (İŞ)İD karşıtı ve Kobanê'ye destek için afiş asan öğrenciler, (İŞ)İD yanlısı faşist grup tarafından saldırıya uğradı. Bunun üzerine aralarında YDG'li öğrencilerin de bulunduğu devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler de karşılık verdi.

Çatışmayı fırsat bilen çevik kuvvet de ÖGB eşliğinde kampüse girerek öğrencilere saldırdı. Savaş alanına dönen üniversitede çok sayıda öğrenci gözaltına alındı.

24 Ekim günü de, İstanbul Üniversitesi'ne girip saldırmak için hazırlanan (İŞ)İD taraftarları, devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler tarafından tespit edilip cezalandırılarak okuldan uzaklaştırıldılar. Polisin saldırısı ile karşılaşan İÜ öğrencilerinin Kobanê'ye ilişkin afişleri polis tarafından yırtılırken, öğrenciler saldırının ardından tekrar afişleme yaptılar.

Aynı gün yine saat 13.00'te (İŞ)İD saldırılarını protesto etmek amacıyla bir basın açıklaması, ardından da YDG'nin aktif katılımı ile okulda sanatçıların katılımıyla bir forum düzenlendi.

(İÜ YDG)

Kadıköy

YDG olarak başlattığımız "**Rojava ve Şengal İçin Direnişe Omuz Ver, Dayanışmayı Büyüt!/Ji Bo Berxwedana Rojava û Şengalê Mîl Bîde. Pîştgrîye Mezm Bîke!**" şiarlı kampanyamız için 18 Ekim günü afiş ve yazılama çalışması yaptık.

Kampanya için çıkartılan afişler ve yazılama çalışması Kadıköy'de gençlerin uğrak noktası olan yerlere yapıldı. Yapılan yazılamlarda Kobanê'deki direnişe ve şehit düşen Paramaz Kızılbaş yoldaşa vurgu yapıldı. (İstanbul YDG)

Sarıgazi

Kampanyamız tüm hızıyla bulunduğu alanlarda devam ediyor. Sarıgazi'de afişlerimizi ve yazılamlarımızı Demokrasi Caddesi üzerinde yoğun bir şekilde yaptık. Çalışmalarımızı yoğunlaştırarak ve çeşitlendirerek önümüzdeki günlerde de sürdüreceğiz.

(Sarıgazi YDG)

Formasyon hakkı için eylem

Kocaeli Üniversitesi öğrencileri 23 Ekim günü Eğitim Fakültesi'nin önüne giderek formasyon istediler.

Yıllardır öğrencilerin, öğretmen olmalarının önünde bir engel olarak duran formasyon belgesi, bu yılda az kontenjan nedeniyle binlerce öğrenciyi yine mağdur etmekte. YÖK'ün bu yıl formasyon belgesinin kontenjan sayısını üniversitelere vermesinin ardından Kocaeli Üniversitesi tarafından açılan 600 kişilik kontenjanı Fen-Edebiyat öğrencileri yeterli bulmayarak protesto etti.

Sosyal tesislerin önünde toplanan Fen-Edebiyat öğrencileri "**Formasyon hakkımız söke söke alırız**", "**Formasyon hakkımız engellenemez**" sloganları ve dövizleriyle Eğitim Fakültesine yürüdüler. Burada basın açıklaması okuduktan sonra bir heyet halinde dekanlıkla görüşüldü. Öğrenciler dekanlıktan istenilen tavırların gösterilmemesinden kaynaklı bu sefer rektörlüğün önüne yürüdü. Rektörlüğün önünde ÖGB barikatının olmasına rağmen öğrenciler rektör yardımcısıyla görüşmeye ve taleplerini iletmeye gittiler. Ancak rektör yardımcısının dekanadan daha kötü bir tavır göstermesinden kaynaklı bir sonuç alınmadı. Görüşmelerden bir sonuç alamayan öğrenciler önümüzdeki günlerde daha güçlü geleceklerini söyleyerek protestolarını bitirdiler.

(Kocaeli Üniversitesi'nden bir YDG'li)

İzmir'de kampanya çalışmalarımıza dair

Ege Üniversitesi'nde Rojava ve Şengal halkı için çıkardığımız ihtiyaç listesini Edebiyat Fakültesi ve Yabancı Diller Meslek Yüksekokulundaki panolara, sınıflara astık ve de standımızı yabancı diller meslek yüksekokulunda açtık.

Ege Üniversitesi'ndeki öğrenciler ihtiyaç listesine çok ilgi gösterdi. Bununla kalmayıp okulda ve merkezde çıkardığımız afişler yapıldı. Konak'ta açtığımız stantlarda hem yardım topladık hem de gazete, dergi ve bildiri dağıtımını yaptık. Kampanya çalışmamız 6 Kasım'a kadar devam edecek.

(İzmir YDG)

macıların mesajlarıyla gece 00.00'a kadar sürdü.

Birçok demokratik kitle örgütünün katılımıyla dayanışma mesajlarının okunduğu gecede Partizan ve YDG de katılımlarıyla etkinliği selamlayarak birer mesaj okudu. Etkinlikte genel yapılan konuşmalarda; Kobanê'den Munzurlara dayanışmaya ve örgütlü mücadeleye çağrı vurguları ön planda tutulmaktaydı.

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Elbet bir bildiği var bu çocukların...

Elbet bir bildiği var bu çocukların / Kolay değil öyle genç ölmek / Yeşil bir yaprak gibi yüreği koparıp ateşe atmak / Pek öyle kolay değil / hem öyle bir ağaç ki şu yaşamak denilen şey her bahar yeniden yeniden tomurcuklanır da / yalnız bir bahar çiçeklenir

(Hasan Hüseyin Korkmazgil)

Arin Mirkan (Dilar Gnexsemis) 5 Ekim'de elinde bir el bombasıyla (İŞ)İD çetelerinin üzerine koşarken savaşta tacize, tecavüze maruz kalan, katledilen kadınların sesiydi artık. Bedeninden ve bir el bombasından başka silahı olmayan Arin, kendini feda ederek özelde kadınların ve genelde tüm ezilenlerin hesabını sordu.

Paramaz Kızılbaz (Suphi Nejat Ağırnaslı) 7 Ekim'de Kobanê'de şehit düştüğünde ardında bıraktığı veda mektubu ile "Ulvi bir inanç için yola çıkmadım, ulvi olmayan insanlarla hayatı, büyüsüz bir dünyayı, şeyleşmiş bir dünyayı büyülemek istedim o kadar" diyerek "sıradan bir genç olarak, sıradan çelişkilerinden" dolayı direnişe katıldığını tüm dünyaya haykırdı.

Rizgar Rêzan (Hakan Çelik) Öğrencilerin direniş haberlerini yapmak için yanlarında olmanın, Roboski anmalarına gitmenin kendisi için sadece haber değeri olan şeyler olmadığını dile getiren bir basın emekçisi aday; 20 Ekim'de Kobanê'de ölümsüzleşirken bir savaşçıydı.

Bager Grafolekt (Selahaddin Adın) 18 yaşında bir genç olarak egemenlerin yozlaşma, çeteleşme, uyuşturucu kısılcasına almaya çalıştığı gençliğin Kobanê direnişine duyarsız kalmadığını, direnişin öznelere olduğunu bir kez daha

dile getirdi.

İbrahim Vehad (Vahap Güven) Halkların kardeşliğini bir Kürt genci olarak liderliğini yaptığı Devrimci Trabzonspor Derneği'nin liderliği ile TC'ye haykıran İbrahim Vehad, Kobanê'de ölümü kucaklarken bu direnişin sadece bir Kürt direnişi değil, vicdani bir direniş olduğunu Kobanê'den yazdığı mektupta belirterek Türk ve Kürt ulusunu ile azınlık milliyetlerden tüm halkımızı Kobanê'ye çağırdı aslında.

Ve daha niceleri...

Kobanê, silaha sürececek mermisi kalmayanların bedenlerini namluya sürdükleri onurlu direnişin adı oldu 2 aya yakın süredir. Emperyalistler işbirliğindeki (İŞ)İD'in zulmüne, katliamlarına karşı binlerce insanın "sınırları" ortadan kaldırarak katılım gösterdiği bu "sınırsız" direniş, ezilenlerin egemenlere verdiği "Biz varız" cevabı oldu.

Bu onurlu direniş ile Dersim'de, Zilan'da, Halepçe'de, Roboski'de katledilenler egemenlerin baskı-inkar-asimilasyon-katletme politikalarına yanıtını, egemenlerin yüzüne bir tokat gibi vurdu ve vurmaya devam ediyor.

Yüzyıllardır kendilerine biçilen rollerle evlere hapsedilen, taciz-tecavüz ile sindirilmeye çalışılan kadınlar Arınlaşarak özgürleşmeye giden yolu seçtiler; bedenlerini

düşmanı yok etmek için feda ederek kadına yönelik politikalara karşı cevaplarını erkek egemenliğinin kalelerine yürüyerek verdiler.

Bu yanıtlar verilirken elbette bedeller ödeniyor, niceleri ölümsüzleşiyor; ancak düşenlerin artlarında bıraktıkları direniş mirası yaşamın içerisinde anlam bulmaya devam ediyor. Boyun eğmemenin karşılığında özgürlüğün geleceğini bilenler ölüme "sefa geldin, hoş geldin" diyerek direnişlerini büyütme devam ediyor. (İŞ)İD'in ağır silahlarına karşı uzun süre bireysel silahları ve bedenleri ile direnerek ölümsüzleşenler özgür bir yaşamın zeminini oluşturmak amacıyla mücadeleye anlam katıyorlar. Tam da bu zeminin oluşumunda Kobanê'de ölümün anlamı ortaya çıkıyor. Kobanê'de ölmek kazandığı anlamlarla hayatın akışını değiştirmeye devam ediyor. Çünkü;

Kobanê'de ölmek; emperyalistler işbirliğindeki (İŞ)İD'in zulmüne ve katliamlarına dur demektir.

Kobanê'de ölmek; ezilenlerin egemenlere karşı tutuşturduğu kıvılcımı ateşe çevirmektir.

Kobanê'de ölmek; ezilenlerin son silahını-bedenini egemenlere doğrultmasıdır.

Ve Kobanê'de ölmek; yaşamak için verilen mücadelenin sonucudur.

Kadın tutsaklardan Kobanê için eylem

H. Merkezi: Sincan Kadın Hapishanesi'nde TKP/ML, MLKP ve MKP dava tutsakları Kobanê ile dayanışma amaçlı 8-9-10 Ekim tarihle-

rinde eylem yaptılar.

"Duvarların arkasında dışarıdaki gelişmeleri izlemenin ne kadar zor olduğunu tahmin edersiniz. Yüreği Kobanê ile atan herkes bir biçimde dayanışmasını sunarken biz de buradan sesimizi yükselttik" diyen

tutsaklar, üç gün boyunca kapılara vurduklarını, aynı günler içerisinde hücreden çıkartılan arkadaşları götürülürken ve dönüşte slogan attıklarını ve adli tutsakların da sloganları duyarak alkışlarla destek verdiklerini belirttiler.

TİKKO'dan Deşt'te Kobanê eylemine dair açıklama

H. Merkezi: TKP/ML TİKKO'ya bağlı bir gerilla grubu tarafından 13 Ekim tarihinde Dersim-Merkez'de bulunan Deşt (Geyiksuyu) Köyü'ndeki asker taburuna yönelik Kobanê için yapılan eyleme ilişkin bir açıklama yayımlandı.

Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu Dersim Bölge Komutanlığı imzalı açıklamanın tam metni şöyledir:

"Halkımıza; TKP/ML önderliğinde savaşan halk ordusu TİKKO'ya bağlı bir gerilla birliği tarafından 13 Ekim 2014 tarihinde, saat 17.30 sıralarında Dersim-Merkez'e bağlı Deşt (Geyiksuyu) Köyü'nde bulunan düşman taburuna bir saldırı düzenlenmiştir. Gerilla gücümüz farklı noktalardan tabur binasını, nöbetçi kulübelerini ve savunma mevzilerini ateş altına almıştır. Düşman kısa sürede karşı ateşe başlamasına rağmen saldırı planlamaya uygun devam etmiş ve birimlerimizin inisiyatifinde sonlandırdıkları alandan çekilmiştir.

Düşman saldırı kesildikten sonra bir süre daha kendi çevresini tank, havan, doçka gibi ağır silahlarla vurmaya devam etmiştir. Eylem sonrasında düşmanın ölümleri ve çok sayıda yaralı olduğu dair bilgilere ulaşmakla birlikte bu konuda net veriler elde edilememiştir.

Ateşkes sürecinden dolayı araziye çıkmaktan imtina eden faşist ordu güçlerine yönelik bu saldırımızın amacı Kobanê direnişiyle dayanışmamızı ortaya koymaktır. Gözü dönmüş bir şekilde, Kobanê'ye saldıran katil (İŞ)İD çeteleri en başından bu yana TC devleti tarafından desteklenmekte, beslenip büyütülmektedir. Eylemimiz, ellerini ovuşturarak Kobanê'nin düşmesini bekleyen emperyalizm ve uşağı TC devletine karşı T. Kürdistanı ve ülkemizin diğer şehirlerinde yükselen eylemlerin, serhildan ateşinin küçük bir parçasıdır.

Bu eylem vesilesiyle, Kobanê direnişinde ve Kobanê'ye destek eylemlerinde yaşamını yitirenleri saygıyla anıyoruz. Anıları halkımızın yükselen mücadelesinde yaşayacaktır.

Kahrolsun emperyalizm ve uşakları! Kobanê kazanacak, direniş kazanacak! Yaşasın halk savaşı!"